

Maneviyat

Müslüman Ahmediye Cemaati Türkçe Dergisi

İçindekiler

Yıl: 6

Sayı: 18

Mart-2016

Yayınlayan:

Ahmadiyya Muslim Jamaat
Verlag der Islam

Adres :

Türk Masası
Ahmadiyya Muslim
Jamaat KdÖR
Genfer Str. 11 60437
Frankfurt, Almanya

Tel:

Fax:

069 50688741 069 50688743

Sorumlu:

Raşit Paktürk

E-mail:

maneviyat@ahmadiyya.de

ISSN: 2192-3396

"Maneviyat" is a Turkish Magazine of Ahmadiyya Muslim Jamaat KdÖR Germany

"Maneviyat" ist eine türkische Zeitschrift der Ahmadiyya Muslim Jamaat KdÖR Deutschland

<i>Editörden</i>	2
<i>Kuran-ı Kerim</i>	3
<i>Hadis-i Şerif</i>	4
<i>Kelamü'l İmam</i>	5
<i>Yeni Kitabımız : Allah</i>	7
<i>Fatiha Suresi Tefsiri</i>	8
<i>Yeni Kitabımız : Arayanların Yolu</i>	23
<i>Suçlamalar Ve Arka Plânı</i>	24
<i>Yeni Kitabımız : İlahi İrfan</i>	39
<i>Bir Barış Tebliği ve Bir Uyarı</i>	40
<i>Yeni Kitabımız : Necat</i>	51
<i>Ahmedi olurken ki imtihanlarım</i>	52
<i>"Hz. İsa İlah Olamaz" İncil ve Tevrat Işığında</i>	55

اداریہ

قرآن کریم

حدیث

کلام الامام

تفسیر سورہ فاتحہ

کذب و افتراء کی دل آزار مہم

اور اسکا جواب

اک حرف انتباہ

میری قبول احمدیت کی داستان

رد الوہیت مسیح

تعارف کتب: ہستی باری تعالیٰ،

منہاج الطالبین، عرفان الہی اور نجات

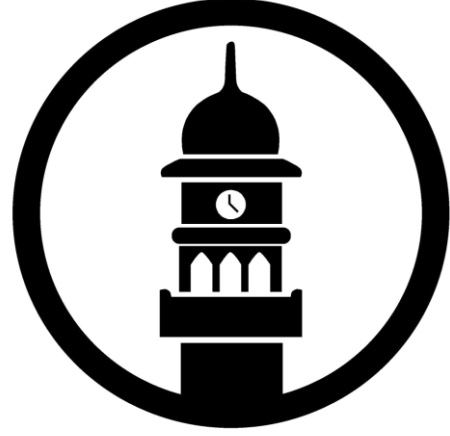
Çağımızda dünya terörizmden çok muzdariptir ve dünyanın hemen hemen hiçbir yerinde barış ve huzur kalmamıştır. Ne yazık ki dünyaya barış sağlamak için gelen İslamiyet'e mensup olanlar, cihad adı altında terör estirmektedirler. Hâlbuki cihad gruplar tarafından ilan edilemez. Çünkü buna müsaade edilirse kargaşadan başka bir şey kalmaz. Vadedilen Mesih ve Mehdi Mirza Gulam Ahmed hazretleri, cihad adı altında yapılan terörü kınayarak şöyle demiştir:

"Bana öğretilen ikinci prensip, bazı cahil Müslümanlar arasında şöhret bulmuş olan "yanlış cihad" düşüncesini islâh etmektir. Bugün cihad olarak kabul edilen hareketlerin Kur'ân talimatına ters düştüğünü Allah^{cc} bana anlatmıştır."

Müslüman Ahmediye Cemaati kurulduğu 1889 yılından beri, cihat ile terörün farkı anlaşılsın diye Müslümanlara gerçek cihadın ne olduğunu anlatmaktadır. Vadedilen Mesih'in dördüncü halifesi şöyle der:

"Ben terörün her çeşidine şiddetle karşıyım. Bunu herkes böyle bilsin. İster bu terör ırkçılık, renk ve herhangi bir millet uğruna işlenmiş olsun, ister din adına olsun. Gayesi görünürde ne kadar faydalı olursa olsun her zaman ve her yerde kınanmaya müstahaktır. İslamiyet hiçbir zaman, hiçbir yerde terörü asla sevmez. Onun için terör ve İslamiyet arasındaki fark, doğu ile batı, nur ile karanlık arasındaki farka benzer..."

Ne yazık ki bugün Müslüman bir ülke savaşa girdiği zaman Batı dünyası ona "İslamî Terörizm" damgasını vurur. Fakat gayri müslim bir ülke savaşa girdiği zaman ona "siyasi kavga" der. İnsafsızlığın böylesi görülmemiştir doğrusu. Bu insafsızlığın, bu adaletsizliğin sebebi nedir acaba? Hayret ve şaşkınlığa düşen herkes Hristiyan medeniyetinin saman altından su

yürüttüğünü görür. Herkes düşünür, acaba pek sakin görünen bu medeniyetin altında İslamiyet'e karşı bir lâv mı kaynamaktadır? Acaba bunların hepsi eski Hristiyan savaşlarının yeni bir şekli mi? Veyahut müsteşriklerin yeni kadehlerle sunduğu eski zehirli şarap mı? "İslamiyet kılıç gücüyle yayıldı" diyerek bir görüş ortaya atmak son derece saçmalık ve yanlıştır. Bu görüşün hiçbir aslı astarı yoktur. Müslüman ülkelerin savaşları siyaset ve uluslararası ilişkilerin belli başlı ilkeleriyle ölçülmelidir. Dini taassupla ölçmek yanlıştır.

...Bana göre sadece İslamiyet değil, hiçbir hak dini –adı ne olursa olsun- Yüce Allah adına masum erkek, kadın ve çocukların kanını dökmeye, onlara zulüm ve eziyet etmeye asla müsaade etmez. Allah, baştanbaşa bir sevgidir, bir aşktır. O, büsbütün barıştır. Sevgiden nefret doğmaz. Gerçek barış hiçbir zaman insanoğlunu savaşa sürükleyemez."

Allah-u Teala, genel olarak bütün ülkeleri ve özellikle de İslam dünyasını terör belasından kurtarsın ve bu ülkelere huzur ve barış getirsin. Amin.

Kuran-ı Kerim

İbrahim Suresi, 45-53

وَأَنذِرِ النَّاسَ يَوْمَ يَأْتِيهِمُ الْعَذَابُ فَيَقُولُ الَّذِينَ ظَلَمُوا رَبَّنَا أَخِّرْنَا إِلَىٰ أَجَلٍ قَرِيبٍ نُّجِبْ دَعْوَتَكَ وَتَتَّبِعِ الرَّسُولَ
أَوَّلَمْ تَكُونُوا أَقْسَمْتُمْ مِّنْ قَبْلُ مَا لَكُم مِّنْ زَوَالٍ ﴿٤٥﴾ وَسَكَنتُمْ فِي مَسَاكِنِ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ وَتَبَيَّنَ لَكُمْ
كَيْفَ فَعَلْنَا بِهِمْ وَضَرَبْنَا لَكُمْ الْأَمْثَالَ ﴿٤٦﴾ وَقَدْ مَكَرُوا مَكَرُهُمْ وَعِنْدَ اللَّهِ مَكَرُهُمْ وَإِنْ كَانَ مَكَرُهُمْ لِتَزُولَ مِنْهُ
الْجِبَالُ ﴿٤٧﴾ فَلَا تَحْسَبَنَّ اللَّهَ مُخْلِفَ وَعْدِهِ رُسُلَهُ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ ذُو انتِقَامٍ ﴿٤٨﴾ يَوْمَ تُبَدَّلُ الْأَرْضُ غَيْرَ الْأَرْضِ
وَالسَّمَوَاتُ وَبَرَزُوا لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ ﴿٤٩﴾ وَتَرَى الْمُجْرِمِينَ يَوْمَئِذٍ مُّقَرَّنِينَ فِي الْأَصْفَادِ ﴿٥٠﴾ سَرَابِيلُهُمْ مِّنْ
قَطْرَانٍ وَتَغْشَىٰ وُجُوهُهُمُ النَّارُ ﴿٥١﴾ لِيَجْزِيَ اللَّهُ كُلَّ نَفْسٍ مَا كَسَبَتْ إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿٥٢﴾ هَذَا بَلَاغٌ
لِّلنَّاسِ وَلِيُنذَرُوا بِهِ وَلِيَعْلَمُوا أَنَّمَا هُوَ إِلَهُ وَاحِدٌ وَلِيَذَّكَّرَ أُولُوا الْأَلْبَابِ ﴿٥٣﴾

45. İnsanları, kendilerine azabın geleceği gün hakkında korkut. Zulmetmiş olanlar, "Ey Rabbimiz, bize kısa bir süre için mühlet ver. Biz Senin davetini kabul edeceğiz ve resûllere tabi olacağız," diyecekler. Siz daha önce, kendinize (hiç) çöküş gelmeyeceğine yeminler etmiyor muydunuz?
46. Hâlbuki (sizden önce,) kendi canlarına zulmedenlerin evlerini, (kendinize) ev edindiniz. Onlara nasıl muamele ettiğimiz (de,) size apaçık belli olmuştu. Biz sizin için her şeyi (açık olarak) beyan etmiş bulunuyoruz.
47. Onlar, (ellerinden gelen) her plana başvurdular. (Kurdukları) her plan Allah Katında (saklıdır.) Planları dağları yerinden oynatacak olsa bile, (sana asla zarar veremezler.)
48. (Ey söz söylenen kimse!) Allah'ın, Kendi peygamberlerine verdiği sözüne aykırı davranan olduğunu zannetme. Allah, şüphesiz her şeyden üstündür, (kötülüklerin) öcünü alandır.
49. Yeryüzünün başka bir yeryüzü ile, keza göklerin (de) değiştirileceği gün, (elbette gelecektir.) Onlar, tek ve her şeyden üstün olan Allah'ın (huzuruna) çıkacaklar.
50. O gün, suçluları zincirlere vurulmuş göreceksin.
51. Elbiseleri katrandan (yapılmış gibi simsiyah) olacak. Yüzlerini ateş kaplayacak.
52. Bu, Allah'ın her insana yaptığı için karşılığını vermesi için (gerçekleşecektir.) Şüphesiz Allah, çabuk hesap sorandır.
53. Bu, insanlar için apaçık bir mesajdır. (Gayesi ise,) bununla onların uyarılmaları, onların O'nun tek ibadet edilen olduğunu bilmeleri ve akıl sahibi olanların (da) nasihat almalarıdır.

Hadis-i Şerif

عَنْ ابْنِ عُمَرَ قَالَ سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ كُلُّكُمْ رَاعٍ وَ
كُلُّكُمْ مَسْئُولٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ (بخاری)

Tercüme

Abdullah bin Ömer^{ra} rivayet eder ki,

“Ben, Resulüllah’ı^{sav} şöyle buyururken işittim: Sizlerden her biri kendi sahasında hâkimdir ve her biriniz idareniz altındakiler hakkında sorgulanacaksınız.” (Buhari)

Açıklama

Her insanın bazı hakları ve sorumlulukları vardır ve bu latif hadis bu iki konuya dikkatimiz, çekmektedir. Peygamber Efendimiz (sav), bir insan bir açıdan her ne kadar yönetilen durumunda olsa da başka bir cihetten yönetici durumunda olur, demek istiyor. Bir insan bir idarede memur iken üstlerinin emrindedir. Ancak evinde çocuk çocuğu için yönetici hükmündedir. Bir hanım, eşiyle sevginin yüksek makamında olmasına rağmen, yönetim söz konusu olunca kocasının sözüne uyar. Ancak çocuklar, hizmetçiler ve elinin altında bulunan kocasının parası üzerinde yönetici hükmündedir. Aynen bunun gibi bir kraldan köleye kadar, bir generalden ere kadar, bir validen müstahdeme kadar, herkes kendi dairesi içinde hem yöneticidir hem yönetilendir. Kral bütün vatandaşların yöneticisidir, ancak Allah ve kaza ve kader kanunlarına tabidir. Diğer yöneticiler ve yönetilenlerin durumu da aynen bunun gibidir. Peygamber Efendimiz’in^{sav} buyurduğu gibi, bunların hepsi sorumlu oldukları alanda, emri altındakilerin haklarını ödeyip ödemedikleri hakkında sorgulanacaklardır. Hatta emri altında hiç kimsenin görünmediği bir insana baktığımızda onun da kendi nefsinden sorumlu ve yönetici hükmünde olduğunu gö-

rüyoruz. Nefsi üzerinde ona tam manasıyla yetki verilmiştir. Bundan dolayı o, kendi nefsinin haklarını ödeyip ödemediği hakkında sorgulanacaktır. Böylelikle Peygamber Efendimiz^{sav} toplumun hangi tabakasına ait olursa olsun, herkesi uyarmıştır. Çünkü o, mutlaka bir açıdan yönetici hükmündedir ve yönetim dairesi içinde yaptıklarından sorgulanmaya her an hazır olmalıdır.

Diğer bir açıdan bu hadis bir müjde içermekte ve sen ne kadar aşağı derecede olursan ol, diğer bir cihetten sen yöneticisin, bundan dolayı Allah’a şükretmelisin ki O sana ezeli hükümetten bir makam vermiştir, eğer sen şükrederse gelecekte ilerlemek suretiyle şu anki hüküm verme durumundan daha iyi bir hüküm verme durumuna gelebileceksin, diyerek insanın azmini güçlendirmektedir. Kısacası haklar ve sorumlulukların bu latif dairesi insan için hem müjdedir hem uyarıdır. Müjdedir çünkü yönetici olmak Allah’ın bir ödülüdür ve uyarıdır çünkü her yöneticinin sorumlulukları vardır. Nitekim gerçek mümin, nimet karşılığında her açıdan teşekkür eder ve sorumluluk açısından daima uyanık durur ki ilerlemenin ezeli sırrı bundadır.

Hız. Mirza Beşir Ahmad^{ra}, Çalis Cevahir Pare, Çev. Raşit Paktürk

Kelamü'l İmam

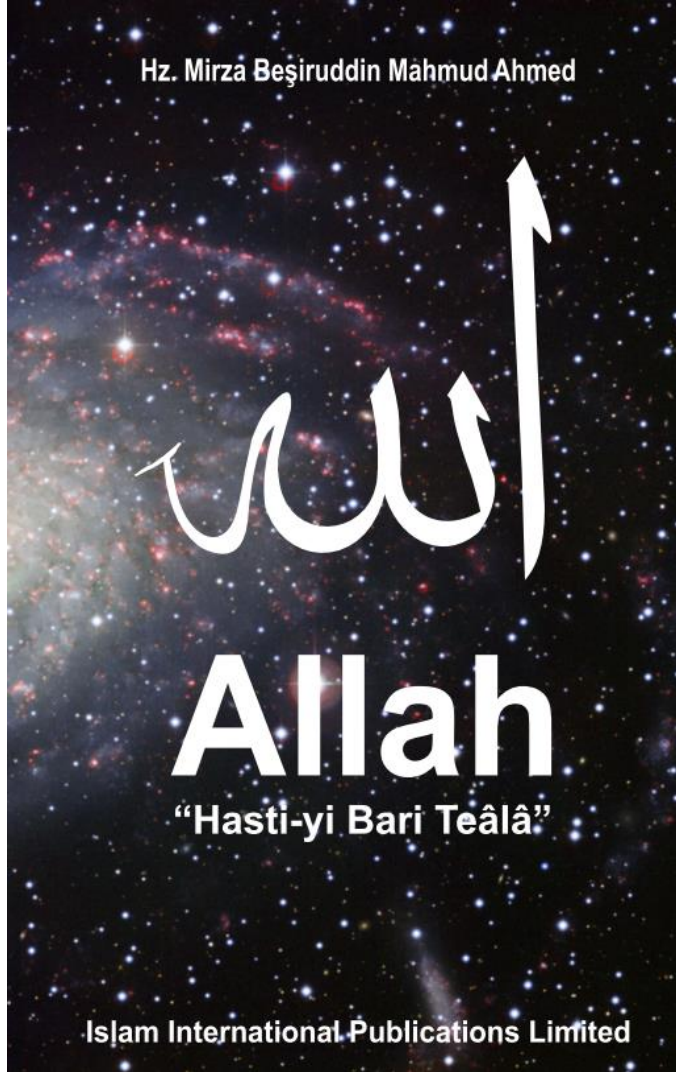
Vadedilen Mesih ve Mehdi Hz. Mirza Gulam^{as}

Abdalların alametlerinden bir tanesi, Allah'ın^{cc} sıkıntı ve ızdırap şiddetini onlardan uzaklaştırmasıdır. Bunun neticesinde, çehreleri her zaman parlar ve onlar hiç korkmazlar. Onlara bağışlanan ahlakın benzeri, muhaliflerinde bulunmaz. Ziyaret edildiklerinde, onlar tanınırlar. Ziyaretçileri ister kilise hizmetçisi, ister yabani eşek gibi vahşi olsun, onları tevazu ile karşılamak abdalların şiarıdır.

Allah'tan^{cc} başka hiçbir çarelerinin olmaması, onların alametlerinden bir tanesidir. Onlar, yastıklardan uzak dururlar. Allah^{cc} yolunda içilen bulanık su, onların gözünde berrak sudur. Onlar, İlahi rızaya taliptirler. Dünya, onların gözünde gübre hükmündedir ve dünyanın talibi ise, işe yaramaz kimsedir yahut da İbrahim'in babası gibi sırtlandır. Abdallar, dünyayı terk ettikleri için, onlara doğru sarkmış salkımlar ve meyveler ikram edilir. Onların gözünde dünya bir bez parçasıdır ki, Allah^{cc} bu bezi kullanarak geçim kazanlarını ocaktan indirir. Kısacası, hiç kimse onlara zarar veremez. Onlar, ilişkilerini kesip bu dünyayı unuttuklarında, işte Rableri tarafından bahşedilen budur. Onlar, Allah'a^{cc} koşarak ilerlerler ve Allah'ın^{cc} zikrinden dolayı gözyaşları durmaz. Onların gözünde dünyanın değeri, karıncanın ağzına aldığı şey kadardır. Onlara göre, nefsinin dünya için hazırlamak, bir dalalettir. Ancak bu bıçaklar, boğazlanılmak içindir. Bu dünyanın talibi oğlaktır ve suyu azdır, yemeği ise ölümdür. Onun huyu, kocası çağırdığında, hayız bahane eden kadın gibi yüz çevirmektir. Onun görünüşü, güzelliği kalmamış ve cildi kurumuş kimseye benzer. Onun başlangıcı rahatlık olup, sonu darlıktır. Sen, onun gibi alçak birisiyle karşılaşamazsın. Bu zakkumdur, zannetme ki üzüm salkımıdır. Bundan dolayı Rahmanın^{cc} kulları, onu (dunyayı) paramparça eden kılıcı çekmiş durumdadır. Onlar, bu dünyayı ellerinde tutmadılar ve açgözlülük etmeyip, onu üç talakla boşadılar. Onlar, düşük yapan kadına benzemeyip, sözleri ve halleri ile kâmindirler. Kanın onlara bulaşması umurlarında bile değildir. Çünkü ölümü kabul etmeye hazırdırlar.

Yeni Kitabımız : Allah

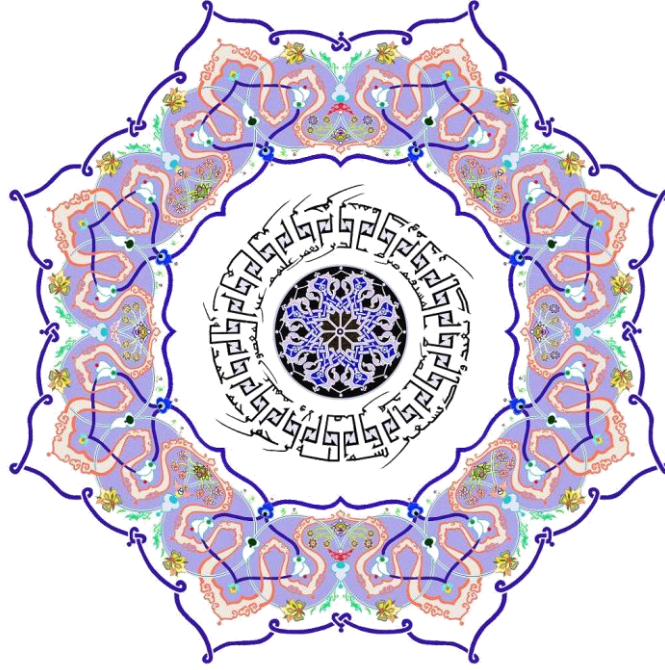
Vadedilen Mehdi ve Mesih hazretlerinin İkinci Halifesi Mirza Beşirüddin Mahmud Ahmed^{ra} tarafından kaleme alınan bu eser, Allah-u Teala'nın varlığını en etkileyici delillerle ele alıyor. Allah fikri nereden geldi? Dünyanın en eski kavimlerinde de Allah inancı var mıydı? Allah'ı neden göremiyoruz? Tanrı'nın ismi nedir ve O'nun ismini nereden öğrenebiliriz? Şirk nedir? Vahdet-i vücud fikri nereden geldi?

Bu ve buna benzer, konuyu ilgilendiren birçok mesele bu kitapta etraflıca anlatılmıştır. Yazar, Allah'ın varlığını, aklî delillerle, etkileriyle, sıfatlarıyla, şahitliklerle ve daha birçok delillerle anlatmıştır. İleri sürülen belli başlı itirazları, özellikle felsefecilerin ve ateistlerin düşüncelerini bir bir çürüterek herkesin anlayabileceği ve reddedemeyeceği deliller ortaya koymuştur. Yazar, Allah'a neden inanmamız gerekiyor, Allah ile kullar arasında bir bağ kurulabilir mi konularını da göz ardı etmemiş ve insanın manevi yolculuğunu ve hangi seviyelere ulaşabileceğini de anlatmıştır.

Sayın Seyyid Atik Ahmed tarafından dilimize kazandırılan bu kıymetli eser 2014 yılında basılmıştır.

Fatiha Suresi Tefsiri

Hz. Muslih Mev'ud radiyallahü anh

صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ

“Sıratalleziyne en amte aleyhim gayril magdubi aleyhim veladdallin”

Sözcüklerin Anlamı

أَنْعَمْتَ İn'am'dan türemiştir. İn'am'ın manası lütuf etmek ve ziyade etmek demektir (Akreb.) Bu kelime nimet verilen kimse akıl sahibi varlıklardan olunca kullanılır (Müfredat.) Akıllı olmayan varlıklar mesela at, öküz vs için hiçbir zaman bu kelime kullanılmaz.

غضب Gazab:

الغضب هو ثوران دم القلب إرادة الانتقام،

ولذلك قَالَ عَلَيْهِ السَّلَامُ اتَّقُوا الغضبَ فَإِنَّهُ

جَمْرَةٌ تُوقَدُ فِي قَلْبِ ابْنِ آدَمَ أَلَمْ تَرَ إِلَى

انتفاخِ أَوْ دَاجِهِ وَ حُمْرَةِ عَيْنَيْهِ

وإذا وُصفَ الله تعالى به فالمراد الانتقام دون غيره "المفردات

Gazap, suçun cezasını vermek üzere kalpte kanın coşmasına denilir. Peygamber Efendimiz^{sav} şöyle buyurmuştur: Gazaptan uzak durun, çünkü o insanoğlunun kalbinde tutuşturulan bir kıvılcımdır. Birisi hiddetlendiğinde onun damarlarının kabardığını ve gözlerinin kızardığını görmüyor musunuz? Bu kelime Allah^{cc} için kullanıldığında manası sadece suçun cezasını vermektir. (Müfredat)

وَلَا الضَّالِّينَ

الضالين: الضلال: العدول عن الطريق المستقيم، وبعاده الهداية. ويقال الضلال لكل عدول عن المنهج، عمدا كان أم سهوا، قليلا كان أو كثيرا. "المفردات".

ضلّ Dalle'nin manası doğru yoldan sapmaktır ve bu kelime hidayetin zıttıdır.

Doğruluğa ters olan her amel, ister bilinçli ister bilinçsiz, ister küçük, ister büyük olsun, onun için bu kelime kullanılır. (Müfredat)

Bu kelime kendini tamamıyla bir işe verme ve bir şeye dalma manasında da kullanılır. Mesela Kuran-ı Kerim’de şöyle buyrulmuştur:

الَّذِينَ ضَلَّ سَعِيَّهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا

Yani: Onların bütün çabaları dünya için olup tamamıyla dünyaya dalmışlardır.¹ Aynı şekilde bu mana:

وَوَجَدَكَ ضَالًّا فَهَدَىٰ

Ayetinde de bulunmaktadır. Yani: Allah^{cc} Peygamber Efendimize^{sav}: senin Allah^{cc} sevgisine dalıp, O’nun aşkına kapılmış olduğunı gördüğümüzde ve sen Benim aşkımda kendini yok ettiğinde Biz sana yol gösterdik.² Birçok dilde bu üslup ve ifade bulunmaktadır. Mesela; “Filanca kişiyi bugün çok dalgın gördüm” denildiğinde onun kendini bir düşünceye kaptırdığı anlaşılır. Demek istediğim, bu doğal bir üslup olup insan fitratına uygun olduğu için, birçok dilde buna benzer ifadeler bulunur.

Vevecedeke dâllen ayetinin manası bu üsluba tamamıyla uygundur. Yani Peygamber Efendimiz^{sav} Allah^{cc} aşkında yok olup her an dalgındı. Allah^{cc} onun bu halini sevdi, Muhammed’in^{sav} sevgisi Allah’ın^{cc} sevgisini kendini çekti. O^{cc}, Allah^{cc} aşkına dalmış olanı eliyle tutup kapısına getirdi. Ancak “dalle” kelimesinin genel olarak olumsuz manası olduğu unutulmamalı. Bundan dolayı olumlu manada kullanıldığı yerde bu manayı desteklemek için bir karine (ipucu) bulunur.

Mesela demin bahsettiğimiz ayette **feheda** kelimesi bir karine olarak bulunuyor.

Ayetin Tefsiri

Yüce Allah^{cc} doğru yolun gösterilmesi için dua öğretirken ona ‘nimet verilen kimsele- rin yolu’ kelimelerini ilave etti. Yani alelade insanların yolunu değil yücelmiş ve ilerlemiş insanların yolunu göster.

İlk surede her Müslüman’ın önüne konulan bu hedef ne kadar yücedir. Bir Müslüman iyilikte ve hayır işlerinde sadece istekli olmakla kalmayıp bu konuda Allah’tan^{cc} ödül almış olan kimselerin grubuna dâhil olmayı hedeflemeli. Allah’i^{cc} seven, düşük bir dereceye razı olmaz. Allah^{cc} sevgisi insanın kalbini öylesine genişletir ki basit ve alelade ilerleme onu sevindirmez. Onun sevinmesi de mümkün değildir, çünkü Allah’a^{cc} talip olan insanı Allah’tan^{cc} başka hiçbirşey sevindiremez. Kim Allah’a^{cc} talip ise o, aslında bütün ilerlemelere taliptir. Allah’ın^{cc} irfanına nail olan kimse hiçbir ilerlemeyi son ilerleme olarak görmez. Bir mümin için sevindirici olan, sonsuz ilerleme isteği sadece müminin kalbinde doğan bir istek olmayıp, Allah^{cc} da ona düşük bir dereceye razı olmamasını öğretmektedir. Allah^{cc} “Ben’den iyilik dile ama alelade ve basit iyilik değil, tersine iyilik konusunda ödüllere nail olan kimselere bahşedilen iyilik ve ödülü dile. Dilerken de bir fert veya grubun ödülleri değil, ödüllendirilen bütün insanların ödülleri Ben’den dile” buyurmaktadır.

İn’am yani ödül kelimesinin özel bir manası yoktur. Hoşnutluk ifadesi olarak verilen ister dini ister dünyevi her şeye in’am (ödül) denilir. Kuran-ı Kerim’de in’am kelimesi bu

¹ Kehf suresi, 105 ayet

² Duha suresi, ayet 8

10 - Maneviyat

şekilde geniş manada kullanılmıştır. İsra suresinde Allah^{cc} şöyle buyurur:

وَإِذَا أَنْعَمْنَا عَلَى الْإِنْسَانِ أَعْرَضَ وَنَا
بِجَانِبِهِ

“İnsana ne zaman bir nimet ihsan etsek, yüz çevirir ve ondan kaçınır.”³ Yani ödül ve nimete teşekkür edeceğine Allah’tan^{cc} gafil olur. Bu ayetten anlaşıldığı gibi in’am kelimesi ilim, hüner, saygı vs. gibi dünyevi nimetler için de kullanılır. Bu nimetler Allah’tan^{cc} ihsan edildiği için birçok insan bunlara kavuşunca Allah’a^{cc} yöneleceği yerde O’nu unuttur.

Zorluk ve sıkıntıdan kurtarılmak için de Kuran-ı Kerim’de in’am (nimet) kelimesi kullanılmıştır.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ
عَلَيْكُمْ إِذْ هُمْ قَوْمٌ أَنْ يَبْسُطُوا إِلَيْكُمْ
أَيْدِيَهُمْ فَكَفَّ أَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ
وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ

Ey inananlar! Allah’ın size olan nimetini hatırlayın. Hani bir topluluk, zarar vermek amacıyla, size el uzatmaya kesin karar vermişti. Allah, onların ellerini size zarar vermekten alıkoydu. Allah’ın takvasını benimseyin. Müminler, ancak Allah’a güvenmelidirler.⁴ Görüldüğü gibi bu ayette düşmanın saldırılarından korunmak, nimet olarak adlandırılmıştır. Her ihsan genel manada bir nimet olduğu gibi bazı ihsanlar özellikle nimet denilmeye layıktırlar. Çünkü onlar ihsanların zirvesi sayılan ihsanlardır. Nitekim Kuran-ı Kerim’de Allah^{cc} şöyle buyurur:

وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ يَا قَوْمِ اذْكُرُوا نِعْمَةَ
اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ جَعَلَ فِيكُمْ أَنْبِيَاءَ
وَجَعَلَ لَكُم مُلُوكًا وَآتَاكُمْ مَا لَمْ يُؤْتِ أَحَدًا
مِنَ الْعَالَمِينَ

Hani Musa kavmine demişti ki: “Ey kavmim! Allah’ın size olan nimetini, yani aranızdan peygamberler seçtiğini, sizleri hükümdar yaptığını ve (o zaman için dünyada bilinenlerden) hiçbirine vermediklerini (de) size verdiğini hatırlayın.”⁵ Bu ayette insan için nimet sayılan şeylerden bahsedilmiş ve Yahudilere bu tür nimetlerden bol pay verildiği hatırlatılmıştır.

İnsanî kemallerin üç çeşidi vardır:

- 1) Dünyevî ve şahsî
- 2) Dinî ve şahsî
- 3) Nispî olarak dinî ve dünyevî

Yani dünyevî ve dinî kemalat haricinde bir fert veya kavme rakipleri karşısında verilen bir üstünlük de bir çeşit kemaldır. Bu şekildedeki üstünlüğe insan yaratılış olarak meylilidir. İnsan sadece kemale talip olmakla kalmayıp, çağdaşlarına ve rakiplere üstünlük sağlayan bir kemale talip olur. Yukarda bahsedilen ayette Musa^{as} bu kemallerin üçünün de İsrailoğullarına bahşedildiğinden söz etmektedir.

1) Onlara dünyevi nimetler verildi ve onlar uzun bir müddet padişahlığı ellerinde tuttular.

Bütün dünyevi kemallerin gelişmesi için padişahlık gerekir. Bir millet krallık nimetine sahip olunca dünyevi ilerlemenin bütün imkânlarını, ondan faydalansa da faydalanmasa da elde eder. Bundan dolayı bir mille-

³ İsra suresi, ayet 84

⁴ Maide suresi, ayet 12

⁵ Maide suresi, ayet 21

te uzun zaman saltanatın verilmesi, dünyevi ilerlemenin bütün imkanları ona açılmıştır manasına gelir.

2) Krallığın dünyevi başarıların yolunu açıp onun zirvesi olduğu gibi dini başarılar ve manevi ilerlemenin zirvesi nübüvvettir. Bu konuda Musa^{as} kendi milletine "bu imkan ve nimet size verilmiştir ve bir-iki peygamber değil, peygamberlerin uzun bir zinciri size bağışlanmıştır" buyurmaktadır.

3) Üçüncü nimete gelince bu nisbî ve mukayeseye dayalı ilerlemedir. Yani sadece dünyevi ve dini nimetler verilmekle kalmayıp, diğer çağdaş milletlerle mukayese edildiğinde daha çok saygınlık ve üstünlük kazandıran nimetlerin verilmesidir. Musa^{as} milletine "(o zaman için dünyada bilinenlerden) hiçbirine vermediklerini (de) size verdiğini hatırlayın," buyurmakla diğer milletlere üstünlük nimetinin de İsrailoğullarına verildiğini hatırlatır ve onlara Allah^{cc} size sadece krallık vermekle kalmayıp, sizi kralların kralı yaptı. O size sadece peygamberlik vermekle yetinmeyip diğer peygamberler için hidayet meşalesi olan peygamberler de verdi ki onlara tabi olan peygamberler de vardır. Kısacası dünyevi ve dini nimetlerin her biri size verildi. Ayrıca diğer milletlere karşı dini ve dünyevi üstünlük de size bağışlandı.

Bu söz Musa'ya^{as} aittir ama Kuran-ı Kerim'in ibaresidir. Bir gözlemcinin bu kelimelerin özü ve manalarının genişliğini görünce etkilanmemesi mümkün değildir. Sıratı alezine en'amte aleyhim ifadesi ihdinessıratı alez-takim ile birleşince çok geniş manalar kazanmaktadır. Bu ifade bir Müslümanın amacının kendisi için kararlaştırmış olduğu he-

defler için sadece doğru yolu talep etmek olmadığını anlatmaktadır. Aksine asıl gayesi nihai hedeflere ulaşmak için Allah'tan^{cc}, sadece hidayet yollarını temenni etmesi ve nimet verilenlerin grubuna katılmakla kalmayıp, bundan önce nimet verilen kimsele-re bağışlanan hidayet yolları ve irfanlarının öğretilmesi için yalvarır. Kuran-ı Kerim bu derece yüksek hedefler göstermek ve büyük umutlar vermekle Muhamedî ümmete büyük bir ihsanda bulunmuştur.

Müslümanların her türlü kişisel ilerlemesinin yollarını açan bu açık öğreti varken bunu ispatlamak için başka bir delile ihtiyaç yoktu. Ama genel olarak Müslümanlar umutsuzluğa kapıldıklarından dolayı burada hidayet talebinden Kuran-ı Kerim'in neyi kastedtiğini Kuran'dan göstereceğiz. Acaba Allah^{cc} bu duayı kabul etme sözü vermiş midir? Nisa suresinde Allah^{cc} şöyle buyurdu:

وَلَوْ أَنَّهُمْ فَعَلُوا مَا يُوعَظُونَ بِهِ لَكَانَ خَيْرًا لَّهُمْ وَأَشَدَّ ثَبَاتًا ۖ وَإِذَا لَأَتَيْنَاهُمْ مِنْ لَدُنَّا أَجْرًا عَظِيمًا ۖ وَلَهْدَيْنَاهُمْ صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا ۖ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَأُولَٰئِكَ مَعَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ وَالصِّدِّيقِينَ وَالشُّهَدَاءِ ۖ وَالصَّالِحِينَ وَحَسُنَ أُولَٰئِكَ رَفِيقًا ۖ

Öğütlendiklerini yerine getirmiş olsalardı, haklarında daha hayırlı olur (ve bu imanlarının) güçlenmesine (de) vesile olurdu. O zaman, şüphesiz Biz (de) kendilerine, tarafımızdan büyük bir mükâfat verirdik. Onlara (da) mutlaka doğru yol gösterirdik. Kim Allah'a ve bu Peygamber'e itaat ederse, onlar Allah'ın nimetlendirdiği nebiler, sıd-

12 - Maneviyat

dikler, şehitler ve salihlerden olacaklardır. Onlar, ne güzel arkadaşlardır!⁶

Bu ayetlerde Müslümanlara verilecek olan ödüllerden bahsedilirken aynı Fatiha sure-sinde geçen kelimeler yani sırat-ı müstakim ve nimet verilen kimselere bağışlanan doğ-ru yolun verilmesinden bahsedilmiştir. Ayırı-ca nimet verilenlerin grubu, peygamberler, sıddıklar, şehitler ve salih kimseler olarak açıklanmıştır. Bundan anlaşılan Fatiha sure-sinde talep etmemiz istenen nimetler en yüksek manevi makamlardır ve Allah^{cc} onla-rın Müslümanlara verileceğinden bahset-mektedir.

Bazı kimseler itiraz edip Nisa suresinde ge-çen "meallezine en'amallahu aleyhim"dir derler. Yani onlar nimet verilenlerle beraber olup, nimet verilenlerden olmayacaktır der-ler. Bu itirazın zaafı ortadadır, eğer maa (ile) kelimesi sadece peygamberler için kullanıl-mış olsaydı birileri bu ümmette hiç kimse peygamber olmayıp peygamberlerle be-ra-ber olacaklardır diyebilirdi. Ancak Kuran-ı Kerim maa (ile) kelimesini "en'amallahu aleyhim" yani nimet verilenlerin grubunun tümü için kullanmıştır. Nitekim maa kelime-sini açıklarken hangi derecenin başına maa getirildiyse o makam Müslümanlara veril-meyecek aksine onlarla beraber olacak dense, o zaman bu ayetin manası Müslü-manların içinde nimet verilen hiç kimse ol-mayıp bu ümmetin bazı fertlerinin nimet verilen kimselerle beraber olacağıdır. Böyle bir manayı ise Kuran, Hadis ve akliselim reddetmektedir.

Eğer bir kimse maa kelimesi bu ayette, ni-met verilen kimselerin açıklamasına aittir

derse, yine de bu itiraz yanlıştır; çünkü bu açıklama nebiler, sıddıklar, şehitler ve salih-ler diye dört gruptan bahsetmektedir. Şimdi eğer maa'nın manası sadece beraber olup, söz konusu gruba dahil olmamak ise o za-man bu açıklamaya göre manası şöyle ola-cak: Hiçbir Müslüman peygamber olmayıp, peygamberlerle beraber olacak; Hiçbir Müs-lüman sıddık (doğru) olmayıp sıddıklarla beraber olacak; Aynı şekilde hiçbir Müslü-man şehit ve salih olmayıp sadece şehit ve salihlerle bir arada olacaklardır. Bundan daha yanlış bir mana ne olabilir. Acaba, Peygamber Efendimiz^{sav} ve ümmetine bun-dan daha büyük saygısızlık yapılabilir mi? Yani peygamberler şöyle dursun bu üm-mette hiç kimse sıddık, şehit ve salih bile olmayacakmış.

Yine bazı kimseler itiraz ederek nübüvvet Allah^{cc} tarafından bir bağış olduğu için nü-büvvet için dua anlamsızdır derler. Bunun cevabına gelince insanın duası nübüvvet için değildir, ümmet dua ederken Yüce Al-lah'tan^{cc} en yüksek manevî nimetlerin veril-mesi için yalvarır. Bu ayetin manası ve mef-humu budur. Hangi nimetin kime verileceği Allah'ın^{cc} kararına bağlıdır. O,

اللَّهُ أَعْلَمُ حَيْثُ يَجْعَلُ رِسَالَتَهُ

Yani; risaleti kime vereceğini en iyi Allah bilir,⁷ buyurmuştur. Şüphesiz nübüvvet ilâhî bir bağıştır ama neden Ebu Cehil'e değil, Peygamber Efendimize^{sav} nasip oldu. Al-lah'ın^{cc} bu lütfunu cezpt etmek için de feda-karlıklara ihtiyaç vardır. Mümin bana pey-gamberlik bağışlansın diye dua etmez. Ma-nevi nimetler şöyle dursun bazen dünyevî

⁶ Nisa suresi, ayet 67-70

⁷ Enam suresi, ayet 125

nimetlerin bu şekilde talep edilmesi bile mekruhtur. Mesela bir marangozun üniversitede dekanlık talep etmesi veya bir sakatın ordu komutanı olmayı talep etmesi gibi dualar abestir. Duaların kabul olması, orta- ma ve Allah'ın^{cc} hikmetine tabidir. Bundan dolayı bir mümin için manevi makamların isimlerini sayarak dua etmek uygun değildir. Nübüvvet makamı şöyle dursun, eğer bir kimse "Ey Allah^{cc}! Ben siddık, kutup veya şehit makamına nail olayım" diye dua ederse bu bile mekruhtur. Bundan dolayıdır ki Yüce Allah^{cc} ihdinî yani bana doğru yolu göster değil ihdina yani bize doğru yolu göster duasını öğretmiştir. Çünkü çoğul ifadeler millî ilerleme ve gelişmeye işaret etmektedir. Yüce Allah^{cc} ümmet içinde kimi hangi makama uygun görürse onu o makama seçer. Bu dua nimeti talep etmek içindir. Nitekim nübüvvet ve peygamberlik ilâhî bir bağış yani nimet olduğuna göre bu dua, bu nimetin ümmete verilmesi için yapılan bir duadır dense buna ne itiraz edilebilir? Özet olarak bu dua her türlü nimetin talebi için ve her işte doğru yolun gösterilmesi için öğretilmiştir. Kuran-ı Kerim bu nimetlerin tümünün Müslümanlara verileceğinden bahseder. Kuran-ı Kerim'in kendisi nübüvvet ve peygamberliği bu nimete dahil etmektedir. Bundan dolayı hiç kimse bu nimeti diğer nimetlerden ayrı tutma hakkına sahip değildir.

Burada, Peygamber Efendimiz^{sav} hatemü'n nebiyyin olduktan sonra bir peygamber nasıl gelebilir diye bir itiraz ileri sürülebilir. Bunun cevabı Nisa suresinde mevcuttur. Yüce Allah^{cc} şöyle buyurmaktadır:

وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَأُولَئِكَ مَعَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ وَالصِّدِّيقِينَ وَالشُّهَدَاءِ وَالصَّالِحِينَ وَحَسُنَ أُولَئِكَ رَفِيقًا

Yani, kim Allah^{cc} ve bu Resule yani Muhammed Resulüllah'a^{sav} itaat ederse bu nimetler ona verilecektir. Şimdi itaat eden söz konusu olunca onun işi Muhammed Resulüllah'ın^{sav} işlerinden ayrı tutulamaz. O yeni bir şariat getiremez, bundan dolayı Peygamber Efendimize^{sav} tabi olan bir peygamber hatemü'n nebiyyin mefhumuna aykırı olmayıp aksine onun manasını mü-kemmelliğe erdirecektir.

Zamanımızda bir müfessir vardır. O, kendi Kuran tercümesini sık sık takdim etme alışkanlığına sahiptir. Onun yazdıklarına göre bu dua nübüvvet elde etmek için olsaydı, en azından Peygamber Efendimize nübüvvet makamı verilmeden önce öğretilmesi gerekirdi. Ama Kuran-ı Kerim'de bunun bulunması ona nübüvvet makamı verildikten sonra bu duanın öğretilmiş olduğunu göstermektedir. Özet olarak ona nübüvvet bağışlandıktan sonra bu duanın öğretilmiş olması bunun nübüvvet makamının elde edilmesiyle ilgisi olmadığını ortaya koymaktadır. Bu itiraz çok zayıf ve yazarın hiç düşünmediğine delalet eder. "İhdinessiratal müstakim" kelimeleriyle öğretilen dua tabii bir duadır. Bu kelimelerle dua etmek bereketlidir çünkü Kuran kelimeleri bereketli olup hatadan arınmıştır. Yoksa hakkı arayan herkes, ister bir dine tabi olsun, ister hiçbir dine inanmasın, içinde doğruluk arayışı uyanınca o da aşağı yukarı buna benzer kelimelerle dua eder. Hakkı arayan kimseler "Bize doğru yolu göster veya sevdiklerinin yolunu göster" diye dua ederler. Acaba ma-

14 - Maneviyat

kul bir insan, kendisine peygamberlik verilmesinden önce, Peygamber Efendimizin^{sav} içinde doğru yolu talep etmek için ve Allah'ın^{cc} sevdiklerinin yolu üzerinde yürümek için hiçbir istek ve arzu bulunmadığını kabul edebilir mi? Böyle bir düşünce insanı kâfir yapar. Aslında Allah'ın^{cc} lütfunu çeken Peygamber Efendimiz'in^{sav} içindeki bu sancı idi. İşte bu sancıya ihdiinessıralat müstakim kelimeleriyle ifade şekli verilmiştir. Aralarında ki fark sadece Kuran'ın kamil ve her eksiklikten arınmış kelimeleri seçmesidir. O, içlerinde bu sancıyı taşımayan kimselerin kalbinde bu kelimelerle aynı sancıyı yaratmaya çalışmıştır. Ayrıca O, bu dua edilince onun kabul edileceğine dair bize umut vermiştir. Hatta bu kelimelerle dua edilmesini bize emretmiştir. Peygamber Efendimiz'in^{sav} kalbinin bu duygulardan yoksun olduğunun söylenmesi ona büyük saygısızlıktır. Ayrıca bu düşünce Allah'a^{cc} da saygısızlıktır. Bu, peygamber Efendimiz'in kalbinde doğru yol için hiçbir sancı olmadığı halde Allah^{cc} onu zorbalıkla peygamber yaptı manasına gelir. Böyle düşüncelerden Allah'a^{cc} sığınınız.

Bu itirazın makul olduğu kabul edilse bile acaba birisi, Peygamber Efendimiz^{sav} Kuran'ın inişinden önce iyi bir kul muydu, değil miydi veya Allah^{cc} sevgisi ile sarhoş muydu değil miydi veyahut Kuran inmeden önce o Allah'a^{cc} yakın mıydı değil miydi şeklinde sorular sorabilir mi? Bu soruların cevabı müsbet olduğuna göre acaba bir kimse kalkıp, "Kuran'da zikrolunan namaz, oruç, cihat vesair gibi diğer şerî emirlere ihtiyacımız yoktur, çünkü eğer Peygamber Efendimiz bunlara uymadan Allah^{cc} sevgisine nail olduysa biz de bu amelleri yapmadan Allah^{cc} sevgisine nail oluruz," diyebilir

mi? Din meseleleri şöyle dursun dünyevî meselelerde eğer birisi, "ilk tavuk veya ilk yumurta, ilk ağaç veya ilk tohum nasıl meydana geldiyse şimdi de meydana gelir ve onları elde etmek için doğa kanunlarına uymamıza gerek yoktur," derse herkes onun deli olduğunu kabul edecektir. Tohum yok iken Allah'ın^{cc} kanunu başka şekildedir, ama tohum meydana geldikten sonraki kanunu farklıdır. Peygamber Efendimiz'in^{sav} gelişinden önce dünyada ilâhî öğreti silinip yok olmuştu. Onun temiz yaratılışında sevgi duyguları meydana geldi. Yüce Allah^{cc} da o duyguları belirli kelimeler veya yöntemlere gerek duymadan kabul etti ve lütfuyla ona yaklaştı. Ama Kuran-ı Kerim inip her şey için kurallar belirlenince önceden o kurallara uymaksızın elde edilebilen nimetlere artık nail olunamaz. Peygamber Efendimiz^{sav} İslam ve şeriatın temelini attıktan sonra bu kanun ve şeriat dışında kalan hiç kimse başarıya ulaşamaz. Bu soru başka açılardan da değerlendirilebilir; A) Acaba nübüvvet sadece bir makamın adı mıdır? Yoksa bir peygamber için takva, temizlik ve Allah'a^{cc} yakın olması da gerekli midir? B) Eğer bir peygamberde bu vasıfların bulunması gerekiyorsa o zaman acaba peygamber olmayan birisi takvasında temizliğinde ve Allah'a^{cc} olan yakınlığında bir peygamberden daha ilerde olabilir mi? Buna cevaben bu müfessir ve yandaşları peygamber olmayan birisinin takva temizlik ve Allah'a^{cc} yakınlığı açısından bir peygamberden daha ilerde olabilir derlerse o zaman aramızdaki tartışma sadece bir kelime üzerindedir. Ama eğer peygamber olmayan bu konularda peygamberden üstün olamaz denirse o zaman Peygamber Efendimizin^{sav} ümmetinde zillî

burûzî ve Muhammedî nübüvvete tabi olan nübüvvetin bulunmadığını iddia eden, bu ümmetin hiçbir ferdi önceki insanların varlığı Allah'a^{cc} yakınlık makamlarından hiçbirine varamaz demek istemektedir. Bu iddia da bulunan insan kesinlikle Muhammedî ümmetin nimetlerden mahrum olduğunu kabul etmektedir.

Müfessir bey başka bir itiraz daha ileri sürmüştür; Neden geçmiş bin üç yüz sene içerisinde hiçbir Müslüman'ın duası kabul olmamış? Bunun cevabına gelince, duanın kabulü onun miktarı veya durumuna bağlıdır. İtiraz eden de siddik makamının bu ümmete verilebileceğine inanır. O zaman birisi ona geçen bin üç yüz sene içerisinde bu ümmette kaç kişiye siddik makamı verildi diye sorarsa o da buna cevaben sadece Ebubekir'e^{ra} verildi derse, "geçen bin üç yüz sene içerisinde bu dua neden hiç kimse için kabul edilmedi?" itirazı ona da yöneltilecektir. Eğer onun haricinde siddiklik makamına nail olanlar vardır derse o zaman acaba o makama nail olanlar Ömer, Osman ve Ali'den daha üstün müydü, daha aşağı mıydı? diye sorulur. Eğer onların derecesi daha aşağıda idiye aşağı derecedekilerin siddik makamına nail olduğu halde, daha yüksek dereceye sahip olan Ömer, Osman ve Ali'nin sadece şehitlik makamına kadar yükselebilmeleri ve siddik makamına nail olamamaları bir soru işareti uyandırmaktadır.

Kısacası nübüvvetin devamlılığına getirilen her itiraz, siddiklik kapısının açık olduğu kabul edilince ona da yöneltir. Sonuç olarak bu itiraz hakikate dayanmayıp, sadece meselenin derinliğine ve inceliğine varılmadığı için ortaya çıkmaktadır.

Bu ayetle ilgili başka mühim bir nokteden de bahsedilmesi gerekiyor. Peygamber Efendimiz bu sureye Ümmü'l Kitap ve Ümmü'l Kuran ismini de vermiştir (Ebu Davud, Kitabü's Salat). Bizce bu her iki isim Kuran-ı Kerim'den anlaşılmış olup kaynağı da bu ayettir. Bu ayet ve bundan önceki ayette anlatılan, ibadetin nihai menzili, kulun Allah-u Teala'dan nimet verilen kimselere bağışlanan doğru yolu talep etmesidir. Bu dua kabul olduğu takdirde bir millet olarak insanların kalbinden, biz yok olduk, bizi doğru yola kavuştur şeklindeki yalvarmalar Allah'a^{cc} yükseldiğinde, Allah'ın^{cc} seçtiği her kulun mükemmel ve tertemiz kalbinin yalvarışları da bu dualara eklenince Allah'ın^{cc} rahmeti coşar ve onun lütfu vahiy, ilham ve hidayet şeklinde iner. Öteden beri böyle olagelmıştır ve ilerde de hep böyle olacaktır. Nuh^{as} peygamberin zamanındaki mazlumların haykırışları, Nuh'un^{as} tertemiz kalbinin yakarışları ile birleşince Nuh'a^{as} inen kelamı getirdi. İbrahim^{as} zamanındaki insanların yalvarışları İbrahim'in^{as} safi kalbinin dualarıyla birleşince İbrahim'e^{as} inen sahifelerin nuzûlüne vesile oldu. Aynı gerçek Musa^{as}, İsa^{as} ve Peygamber Efendimiz^{sav} zamanında tekrarlandı. Kuran-ı Kerim'in nüzulünden önce Peygamber Efendimizin dünyadan ayrılarak Hira mağarasına gidip dua ve ibadetle meşgul olması sahih hadislerden bilinmektedir. Kendi düşüncelerini okuma yeteneğine sahip dünyanın en temiz kalbinin durumu buydu. Bunun haricinde dünyanın gizli haykırışları da göğe yükselmekteydi. Bunların hepsi birleşip Allah'ın^{cc} lütfunu çektiler ve Kuran-ı Kerim inmeye başladı. Kısacası "ihdinessıratı müstakim, sıratellezine enamte aleyhim" aslında kela-

16 - Maneviyat

mın nüzulünden önce dünyanın içinde bulunduğ u durumu tasvir etmektedir. Özellikle o devrin temiz ruhlarının kalbinde haykırışlar yükselmekle beraber zihinlerinde de bir tufan meydana gelir. Bunun sonucunda söz konusu devrin kelamı nazil olur. Özet olarak bu dua Fatiha suresinde nazil olduğ u için ilâhî kelamın nüzulüne sebep olduğ undan Peygamber Efendimiz^{sav} bu sureye Ümmü'l Kitap ve Ümmü'l Kuran ismini verdi. Fatiha suresinin temas ettiğ i konu Kuran'ın nüzulüne sebep oldu ve bir şeyin meydana gelmesine sebep olan şey anne hükmünde olduğ u için Fatiha suresine Ümmü'l Kuran denildi.

Peygamber Efendimiz^{sav} Fatiha suresine Kuran'ü'l Azim demiştir. Bu, Fatiha suresinin büyük Kuran ve kalanının küçük Kuran olduğ u anlamına gelmez. Böyle düşünmek yanlıştır. Aslında Hz. Resulüllah^{sav} Fatiha suresine Ümmü'l Kuran ve Ümmü'l Kitap dediğ inde onun Kuran'dan ayrı olduğ u şüphesi uyanabilirdi. Peygamber Efendimiz^{sav} bunu göz önünde bulundurarak ona El-Kuran'ü'l Azim ismini verdi. Böylelikle o, Fatiha suresinin Kuran'ın dışında olmayıp onun bir parçası olduğ unu anlatmak istemektedir. Herhangi bir şeyin bir parçasına veya bir bölümüne bütünü n adı verilebilir. Mesela biz, bir hafızdan Kuranın bir parçasını dinlemek istediğ imizde ona "Kuran okur musun?" deriz. Veya başka bir durumda filanca Kuran-ı Kerim okuyor veyahut bazen Kuran-ı Kerim şöyle der, deriz. Halbuki kastettiğ imiz Kuran'ın tamamı değil bir ayetidir. Bu tür ifadeler kullanılırken hiçbir zaman aklımıza, bahsettiğ imiz sure veya ayetin Kuran olup, diğ er surelerin veya ayetlerin Kuran olmadığı gelmez. Aksine

okunan sure veya ayetin Kuran-ı Kerim'in bir parçası olduğ unu kastetmiş oluruz. Peygamber Efendimiz^{sav} Fatiha suresine Ümmü'l Kuran, Ümmü'l Kitap ve El-Kuran'ü'l Azim isimlerini vermiştir. Buna göre Fatiha suresi hem doğ uran hem doğ andır. Bu manada olağ anüstü, manevi bir püf noktası vardır. Manevi âlemde ilk durum ikinci durumu doğ urur. Böylelikle ilk durum bir açıdan anne ve daha sonraki durum evlat hükmündedir. İşte bu manada Fatiha suresine Ümmü'l Kuran denilmiştir. Ayrıca o kendisi Kuran olduğ u için ona Kuran ismi de verildi. Bazı değ iş iklikler meydana gelirken insan için de bu tür benzetme ifadeleri kullanılır. Nitekim Tahrim suresinde Yüce Allah^{cc} Müminlerin durumunu Firavun'un karısına ve İmran kızı Meryem'e benzetir.

وَصَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا لِلَّذِينَ آمَنُوا امْرَأَتَ فِرْعَوْنَ إِذْ

قَالَتْ رَبِّ ابْنِ لِي عِنْدَكَ بَيْتًا فِي الْجَنَّةِ

وَنَجِّنِي مِنَ فِرْعَوْنَ وَعَمَلِهِ وَنَجِّنِي مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿١٠﴾ وَمَرْيَمَ ابْنَتَ عِمْرَانَ الَّتِي أَحْصَنَتَ

فَرْجَهَا فَنَفَخْنَا فِيهِ مِنْ رُوحِنَا وَصَدَّقْتَ

بِكَلِمَاتِ رَبِّهَا وَكُتِبَ عَلَيْهَا مِنَ الْقَانِنِينَ ﴿١١﴾

Yani: Allah, müminlerin durumunun Firavun'un karısının (durumuna benzediğ ini) beyan eder. Hani o, (Rabbine) demişti ki: "Yarabbi, Katında (bulunan) Cennet'te benim için (de) bir ev yap. Beni, Firavun ve onun kötü amellerinden kurtar. Beni, (bu) zalim kavimden (de) kurtar." Keza (Allah müminlerin durumunun,) namusunu korumuş İmrân kızı Meryem'in (durumuna benzediğ ini beyan eder.) Biz, ona kelimamızdan üfledik ve o Rabbinin kelamına ve Kitaplarına iman etti ve en sonunda o itaat eden bir

erkek gibi oldu.⁸ Bundan Hz. Meryem'in vasıflarını taşıyan müminler ilerleyip Allah'ın^{cc} kelamı üzerlerine inince Mesihî bir nefise nail oldukları anlaşılır.

Kısacası Fatiha suresine hem Ümmü'l Kitap ve Ümmü'l Kuran denmesi hem El-Kuran'ı Azim isminin verilmesi İslamî terimlere ışık tutar. Bu ümmette bir ferde hem Meryem hem İsa isminin verilmesini anlamayan insanlar için bunda büyük hidayet vardır. Peygamber Efendimiz^{sav} Fatiha suresine hem anne yani doğuran hem Kuran yani doğan buyurmaktadır. Böyle bir durumda gerçek bir Müslüman için Allah'ın^{cc} bir ferde hem Meryem hem İsa demesini anlaması hiç zor değildir. Onun Mesihin zuhuru için inleyen manevi hali Meryem'in durumuna benzediği için ona Meryem denildi. Tıpkı Fatiha suresinin ihdinessıratalmüstakim duasıyla bir hidayetin gelmesi için yalvarışından dolayı ona Ümmü'l Kuran ve Ümmü'l Kitap denildiği gibi. Ancak daha sonra bu kamil ferdin duası işitilip Yüce Allah^{cc} ona Mesihî bir nefis bağışlayıp bu dünya için gönderdiğinde ona İsa ismi verildi. Tıpkı ihdinessıratalmüstakim'deki duanın yükselip Kuran'ı dünyaya getirmesi ve ona Kuran-ı Azim isminin verilmesi gibi.

Duayla ilgili Ashab-ı Kiram'ın gözönünde bulundurduğu başka bir nüktenin de unutulmaması gerekir. Onlar dünyanın önüne başka bir millette benzeri bulunmayan bir örnek sergilediler. Daha sonra gelen Müslümanlar da bunu unutmasalardı isimleri dünya tarihinde hep baki kalacak şekilde güzel örnekler sergilerlerdi. Ama ne yazık ki Müslümanlar bu ayette zikredilen paha biçilmez hidayeti unuttular ve Yüce Allah'ın^{cc}

onları yükseltmek istediği seviyeden aşağı düştüler. Zamanımızın Müslümanları bu hidayeti hedef edinirlerse bütün sıkıntılar aniden kalkar ve onlara benzersiz saygınlık ve yücelik nasip olur.

Bu ayette anlatılan, her milletin bir hedefinin olduğudur. O, bu hedefe ulaşmak için uğraşır. Dünyanın yaratılışının da bir amacı vardır. Hangi millet bu amacı gerçekleştirirse dünyanın yaratılışından amaçlanan bu millettir denecektir. Adem^{as} dünyaya geldiğinde insanlara bazı iyilikler konusunda bilgi verdi. Onun söyledikleri, o devrin insanları için en güzel öğretiydi. Onun öğretisine uyan insanlar büyük manevi ve ahlaki değişikliklere nail oldular. Onların zihinsel becerileri önceki insanlara göre çok gelişmesine rağmen insanoğlu yaratılışından amaçlanan kemale henüz ermemişti. Netice olarak onun ilerlemesi ve gelişmesi için çabalar devam etti, Nuh^{as} geldiğinde insanoğlu ilerlemenin bir üst seviyesini yakaladı. Onlar Nuh Peygamberin eliyle manevi, ahlaki ve zihinsel ilerlemeler kat etmelerine rağmen insanın yaratılışından amaçlanan elde edilemedi. Nitekim ondan sonra da Peygamberler gelmeye devam etti. Peygamber Efendimiz zuhur ettiğinde o, insanoğlundan gizli olan bütün sırları açıp dini, ahlaki ve zihinsel ilerleme ve gelişme için gerekli olan her şeyden bahsetti. Başka bir ifadeyle ilmi manada din tekamüle erdi.

الْيَوْمَ اكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَاتَّمَمْتُ
عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي

Yani: Bugün, sizin için dininizi tamama erdirdim ve nimetimi üzerinize tamamladım.⁹

⁸ Tahrim suresi, ayet 12-13

⁹ Maide suresi, ayet 4

18 - Maneviyat

Diye ilan edildi. Ancak bu öğreti uygulamaya geçilmeden nüzulünün gayesi gerçekleşmezdi ve Peygamber Efendimizin^{sav} geliş gayesi hedefe ulaştı denemezdi. Bundan dolayı Yüce Allah^{cc} Fatiha suresinde Müslümanlara *ihdinessıratalmüstakim, sıratellezine en'amte aleyhim* şeklindeki duayı öğretmekle hedeflerini gösterdi ve onlara "dünya manevi yolculuğuna başladığında göz önünde bulundurduğu makam-ı mahmud sizin de daimi hedefiniz olmalı; Bu hedefin farklı seviyelerine insanoğlunu ulaştırmak için birçok peygamberler gönderildi. Onu nihai menziline ulaştırma vazifesi Hz. Muhammed Resulullah'a^{sav} verildi. Ey Müslümanlar siz bu hedefe ulaşmalısınız," dedi.

Kısacası nimet verilenlerin nimetinden bize de ver, ifadesinin manasına gelince Adem'in^{as} ümmetine bağışlanan iyilikleri, Nuh'un^{as} ümmetinin gelişmelerini, İbrahim^{as} ümmetinin makamını, Musa^{as} ümmetinin kemallarını ve Mesih'in^{as} manevi tesirini hepsini Allah'tan^{cc} istemek demektir. Bu dua ile müminler bir seviyeden bir üst seviyeye çıkarılmayı talep ederek en sonunda Peygamber Efendimizin^{sav} hedefinde başarıya ulaşması ve Mahmud makamına nail olması için Muhammedî vasıfların kendilerine bağışlanmasını niyaz ederler. Sıratellezine enamte aleyhim'den kastedilen, ilk günden itibaren insan kervanının ilerlediği kemalin nihai menzildir. Bu kemalin farklı seviyelerine götürmek farklı zamanlarda farklı peygamberlerin vazifesi idi. Bunu son seviyesine ulaştırma vazifesi Peygamber Efendimize^{sav} verildi. Bu dua vesilesiyle Ümmet-i Muhammed^{sav} Allah'a^{cc} şöyle yalvarır: "Ey Allah^{cc}! Peygamber Efendimiz^{sav} vasıtasıyla Sen dinini tekamüle erdirdin. Şimdi gerekli

olan, amellerimizin dinine uygun olması ve önceki Peygamberler vasıtasıyla gelişmiş ve ilerlemiş olan bütün gizli ve güzel kuvvelerimizin ortaya çıkmasıdır. İnsan yaratılışının nihai amacı bu güzelliklere sahip olmaktır. Biz bunu üstlenmeye hazırız. Sen bize yardım eyle ve önceki ümmetlerin farklı peygamberler vasıtasıyla teker teker kaydettiği menzillere bizi birden ulaştır ki insan yaratılışının gayesi Ümmet-i Muhammedin eliyle gerçekleşsin."

Ashab-ı kiram bu hedefi göz önünde bulundurdular, onlar geçmiş bütün ümmetlerin ahlakî güzelliklerini kendilerinde toplayıp dünyaya benzersiz bir örnek oldular. Bugün eğer cemaatimiz tekrar bu hedefi göz önünde bulundurursa Peygamber Efendimiz'in^{sav} Mahmud makamına yükselme zamanı daha da yaklaşacaktır ve dünya, kaygı verici huzursuzluklarından kurtulacaktır.

Allah'ı^{cc} kızdırıp gazabını alevlendiren her fert veya millet "mağdûbi aleyhim" ifadesine dahildir. Aynen bunun gibi Allah'tan^{cc} başkasını sevip ona gönül vererek Allah'ı^{cc} unutan bir millet "dallîn" grubuna dahildir. Ama Peygamber Efendimiz^{sav} bu iki kelimeyi özel manada da kullanmıştır. İmam Ahmed bin Hanbel Müsnedinde Adiy bin Hatem'den uzun bir rivayet nakletmiştir. Bu rivayetin sonu şu şekildedir;

Yani: Peygamber Efendimiz^{sav} "mağdubi aleyhimden kastedilen Yahudilerdir ve dallînden kastedilen Hristiyanlardır" buyurdu. İmam Tirmizi de bu rivayeti nakledip bunun hakkında hasen gariptir ifadesini kullanmıştır. İbni Merdiveyh Ebu Zer Gafarî'den şöyle rivayet etmiştir:

Ben Peygamber Efendimiz'e ^{sav} mağdubi aleyhim'in kimler olduğunu sorduğumda o, "Yahudiler" dedi. Ve leddallin kimlerdir dediğimde o, "Hristiyanlar" dedi. (Fethü'l Beyan, cilt 1)

Bu mana birçok sahabeden nakledilmiştir. Mesela İbni Abbas ve Abdullah bin Mesud. İbni Ebi Hatem şöyle der:

Bütün müfessirler bu manada müttefiktir ve ben aralarında bir ihtilaf görmedim. (İbni Kesir)

Kuran ayetleri de bu manayı desteklemektedir. Kuran-ı Kerim Yahudilerle ilgili sık sık gazap kelimesini kullanmaktadır. Mesela

غَضَبٍ عَلَىٰ بَعْضٍ فَبَأُوْ

Bu ayetten anlaşıldığına göre sanki Allah'ın^{cc} gazabı sadece Yahudiler için imiş gibi gazap üstüne gazaba uğradılar. Bunun tersine Hristiyanlar için "dalle" kelimesi kullanılmıştır. Mesela

الَّذِينَ ضَلَّ سَعِيَّهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا

Bunlar, tüm emekleri dünya hayatı uğruna boşa gidenlerdir. Aynen bunun gibi Maide suresinde Allah-u Teala Hristiyanlardan bahsederken onların mesihi ve annesini ilah olarak kabul ettiklerini beyan ettikten sonra şöyle der:

قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَا تَغْلُوا فِي دِينِكُمْ غَيْرَ الْحَقِّ وَلَا تَتَّبِعُوا أَهْوَاءَ قَوْمٍ قَدْ ضَلُّوا مِنْ قَبْلُ وَأَصْلُوا كَثِيرًا وَضَلُّوا عَنْ سَوَاءِ السَّبِيلِ ❁

De ki: "Ey Ehl-i Kitap! Dininiz hakkında haksız yere aşırılık etmeyin. Daha önce kendileri (de) yoldan çıkmış, birçoklarını (da) yoldan

çıkarmış ve doğru yoldan iyice sapmış olanların heveslerine uymayın."

Bu ayette, geçmişte bütün Hristiyanların müşrik olmadığı anlatılmaktadır. Onlar arasında tevhide inananlar da vardı ve müşrik olanlar da. Mesihe ilah olarak inanan müşrik Hristiyanlar dalaletle düşmüş olup, diğer Hristiyanlar arasında da şirk inancını yaymaya başladılar ve sonuç olarak onların çoğunun dalalet dolu bu inancı benimsemesine sebep oldular. Böylelikle onlar tevhidi bıraktılar. Kısacası Kuran-ı Kerim ve Peygamber Efendimizin ^{sav} hadislerinden, "mağdubi aleyhim"den özellikle Yahudilerin, ve "dallin"den ise özellikle Hristiyanların kastedildiği anlaşılmaktadır.

Bu ayet ellezine veya enamte aleyhim'de geçen hüm zamirinin bedelidir. Bunun mefhumu şöyledir: Ey Allah^{cc}! Bizi nimet verilenlerin yolu üzerinde yürüt. Nimet verilen kimselerden kastettiğimiz, Senin nime-tine nail olduktan sonra Senin gazabına yakalanmayan veya Senden başkasının sevgisinden dolayı Seni terk etmeyen kimselerdir. Böylece bu ayet müminin her an ha-şiyet içinde olması gerektiğini anlatmaktadır. Bir mümin dalalet tehlikesini ortadan kaldıran bir makama varıncaya dek hiçbir zaman gevşeyip çabasını terk etmemeli, o daima ayağını sağlam basıp takva yollarında yürümeye devam etmeli. Buna dikkat etmezse az bir gafletten dolayı o makamından düşüp helak olabilir.

Bu ayet içinde mühim bir gaybî haber bulunmaktadır. Bu haber, düşünen herkesin imanının ilerlemesine vesile olabilir. Bu sure indiğinde Yahudiler ve Hristiyanlar değil, tersine Mekke'li kafirler Peygamber Efendimizin ^{sav} karşısındaydılar. Yahudiler ve Hristi-

20 - Maneviyat

yanların sayısı Mekke’de yok denecek kadar azdı. Mekke’de hiç söz sahibi değillerdi. Durum böyleyken neden bu surede öğretilen duada “Dua ediniz ki Allah^{cc} sizi tekrar müşrik olmaktan korusun” denmemiştir. Bunun tersine öğretilen dua Yahudiler ve Hristiyanların yolunda yürümekten Allah’a^{cc} sığınmak içindir. Aslında müşriklerden hiç bahsetmeyip, Mekkeli müşriklerin dininin daimi olarak kökünün kazınacağı bu gaybi haberde anlatılmıştır. Bundan dolayı “Ey Allah^{cc}! Müslümanları Mekkeli müşrikler gibi olmaktan koru” diye bir duanın öğretilmesine gerek yoktu. Ama Yahudiler ve Hristiyanların dini devam edeceğinden, onların Yahudilere ve Hristiyanlara iştirak etmekten korunması için bu duaya ihtiyaç duyulacaktı.

Bu ayet mühim olan başka bir konuya da dikkatimizi çeker. Buna göre Hristiyanlar Müslümanları kendi dinlerine davet ederler. Bundan dolayı Hristiyanların fitnesinden Müslümanları korumak için böyle bir duaya ihtiyaç olduğu anlaşılmaktadır. Ama Yahudiler, diğer din mensuplarının Yahudiliği kabul etmelerine müsaade etmezler. Durum böyleyken “Ey Allah^{cc}! Bizi Yahudi olmaktan koru” şeklinde bir dua neden öğretilmiştir? Allah’ın^{cc} kelamı anlamsız ve ihtiyaç duyulmayan bir duayı öğretemez. Ayrıca Peygamber Efendimizin^{sav} Allah’ın^{cc} emriyle, (hâşâ!) ihtiyaç duyulmayan bu duanın günde 30-40 okunmasını ümmete emretmesi de anlaşılır değildir. Kısacası Müslümanlar Yahudilik fitnesinin başka bir şekilde aralarında zuhur edeceğini düşünmeli. Aslında Müslümanlar, vadedilen mesihi reddetmekle Yahudilerin düştüğü duruma düşeceklerdi. Onların bu duruma düşmeleri, Hristiyan-

lık fitnesinin de bütün gücüyle İslamiyet’e saldırdığı zamana rastlayacaktı. Kısacası bir taraftan Mesile Mesih’i (Mesihin benzeri) reddedip Yahudilere benzeyerek Allah’ın^{cc} desteğinden mahrum olacaktı. Diğer taraftan Hristiyan dini onlara saldırarak yüzbinlerce Müslüman evladının Hristiyan olmasına sebep olacaktı. Bu ayet olağanüstü gaybi bir haber taşımaktadır. Neden Müslümanlar bundan istifade ederek söz konusu her iki ateşten necat bulmuyorlar. Dikkatle incelendiğinde bu surenin ayetlerinde Allah’ın^{cc} koyduğu latif bir güzellik ortaya çıkmaktadır. Buna göre Allah’ın^{cc} sıfatları ve sure içinde bulunan dualar birbirine tekabül etmektedir. Nitekim “Elhamdülillah” (her türlü övgü Allah’a^{cc} aittir) ifadesine karşılık “İyyake nağbüdü” (biz ancak Sana ibadet ederiz) ifadesi bulunmaktadır. Bundan anlaşılan Allah’ın^{cc} bütün güzelliklere sahip olduğunu anlayınca, insan kendini tutamayarak “İyyake nağbüdü” diye haykırır. Rabbü’l Alemin’e karşılık İyyake nağbüdü bulunmaktadır, yani insan, “Rabbim her şeyi yaratmıştır ve en küçük zerre dahi O’nun minneti altındadır,” bilincine varınca; Biz ancak Senden yardım dileriz diye yalvarır. Aynen bunun gibi “Errahman”a karşılık “İhdinessıralat müstakim” bulunmaktadır. Çünkü kul, Allah’ın^{cc} insanın bütün ihtiyaçlarını onun amelini gözetmeksizin karşıladığını görünce, tabii olarak “Benim en büyük ihtiyacım Sana ulaşmaktır. Bunun karşılanması için gereken ortamı yarat” diye Allah’a^{cc} yalvarır. “Errahim” (amelin en güzel mükafatını veren) sıfatına karşılık “sıratallazine enamte aleyhim” denmiştir. Yani kul, “Bana nimet verilenlerin yolunu göster, onların yolu üzerinde yürütürken beni onlara

verilen nimetlerin varisi kıl" diye niyaz eder. Çünkü hiçbir amelin boşa gitmemesi Rahim sıfatının gereğidir. "Maliki yevmiddin" karşısında "gayril mağdubi aleyhim veledallin" vardır. Çünkü insan yaptıklarından sorguya çekileceğini düşündüğünde, kalbine başarısızlık korkusu musallat olur. Nitekim kul, "maliki yevmiddin" sıfatını düşünüp, Allah'ın^{cc} öfkesinden korunmak için dua eder. Bu şerefli surenin ayetlerinin sıralaması incelendiğinde, bunda insanın manevi ilerlemesinin aşamalarından bahsedildiği açıkça anlaşılır. Bu surede aşamalı olarak eninde sonunda Allah'a^{cc} ulaşmanın kurallarından bahsedilmiştir. Bir zata itaat veya ibadet iki sebepten, sevgi veya korkudan dolayı yapılır. Bundan dolayı Yüce Allah^{cc} bu surede bu sıfatların her ikisinden bahsetmektedir. İnsanların bir kısmı, yaratılışları gereği ihsan ve iyiliğe değer verip, iyilik yapana itaat ederler. Bunun tersine bir kısım insanlar, ihsanı hiç umursamaz ama korku onları itaate mecbur eder. Ama hikmet sahibi kimse ilk olarak sevgi ile bu meseleyi halletmeye çalışır. Sevgi işe yaramazsa korkutur. Nitekim Yüce Allah^{cc} da ilk olarak insanın içini Allah^{cc} sevgisi ile dolduran sıfatlarından bahsetmiştir. O'nun ismi Allah^{cc} olup, bütün güzellikleri kendinde toplayan ve her türlü eksiklikten münezzeh olandır. O, her şeyin yaratıcısı olup, ona rızık verendir. Mümin ve kafir, hepsini besleyen ve yetiştirendir. O, hayatımızın sürmesi için bizim bilmediğimiz ortamlar ve imkanlar yaratmıştır. Yaptığımız her iyiliğin en güzel mükafatını verir. İşte güzellik ve iyilikten etkilenip itaate meyilli olan insanlar, bu sıfatlara baktıklarında kendilerini tutamayarak "iyyake nağbüdü" demek suretiyle Allah'ın^{cc} karşısında eğilirler.

Bunun tersine sevgiden etkilenmeyen ve sert davranılmaya alışık olan insanlar "maliki yevmiddin" sıfatını incelediklerinde, Allah'ın^{cc} mükafat ve ceza gününün sahibi olduğunu görürler. Birgün O'nun huzuruna çıkıp, kendilerine verilen bütün nimetlerden dolayı sorguya çekileceğini anlarlar. Bu tür insanlar korkudan dolayı, ellerinde olmayaarak "iyyake nağbüdü" diyerek boyun eğler. Bir taraftan o, kendi zaafını görüp, diğer taraftan Allah'ın^{cc} iyiliği ve güzelliği veya azameti ve heybetini inceler ve "iyyake nağbüdü" demekle yetinmeyip "iyyake nestain" kelimeleriyle niyazda bulunup şöyle der: "Ey Allah^{cc}! Ben Sana itaat edenlerdendir. Ancak Sana ibadet ederim ama bunu hakkıyla yapamıyorum. Bundan dolayı ancak Senden yardım dilerim. Çünkü bu işte sadece Sen bana yardımcı olabilirsin. İnsanın içinde sevgi bu mertebeye ulaşınca ve ilâhî azamet kulu bu denli etkileyince, insan fıtratı gereği "ihdinessıralat müstakim" diye yanıp tutuşur. Allah'tan^{cc} doğru yolun gösterilmesi için niyazda bulunur. Doğru yol daima diğer yollar nispetiyle daha kısa olur. Kısacası bu kelam sevginin kemalini göstermektedir. Mümin Allah'a^{cc} şöyle yalvarır: "Ey Rabbim! Artık ben Senden uzak durmam. Sen bana en kısa olup, ifrat ve tefritten arınmış olan bir yol göster. Öyle bir yol ki üzerinde yürümek suretiyle ben en kısa zamanda Sana ulaşabileyim. Bir kralın huzuruna çıkan insanların dereceleri farklı farklı olur. Bundan dolayı yaratılış gereği "sıralalezine enamte aleyhim" kelimeleriyle bir dua öğretilmiştir. Yani "Ey Benim Mevlam! Bana sadece doğru yolu göstermekle kalmayıp, nimet verilenlerin yolunu göster. Senin huzuruna ben alelade kimselerden

22 - Maneviyat

olarak çıkmayayım. Tersine Senin indinde özellikle sevilen kimselerden sayılayım. Hem aşık hem maşuk olayım. Ben Seni sevdiğim gibi Sen de beni sev. Çünkü nimet verilen kimseler Senin sevdiğin kimselerdir ve sadece ödülleri hak eden cemaat Senin sevgi-ne nail olmuştur.

Aynen bunun gibi kul, aralarında yabancılık perdesi olmayan sevgi makamını talep eder. İnsan kemale ulaşınca aşık ve maşuk bir olurlar. Ama iman, korku ve ümit arasındadır. Bundan dolayı insan bu manevi lezzete ulaşınca bu makamı daimi olarak elde tutmayı temenni eder ve bu yolda sebat nasip olması için niyaz eder. Bundan dolayı kerem sahibi olan Mevlamız kuluna şu şekilde yalvarmayı öğretmiştir: "Ey Allah^{cc}! Sen lütuf et ki bu buluşmadan sonra herhangi bir şekilde ben Senden ayrılmayayım." Ayrılık iki şekilde gerçekleşir: Maşuk, öfkelenip aşığını kovmak suretiyle veya aşığın aşkı terk etmesi suretiyle. Bu her iki şekli göz önünde bulundurduğundan Allah^{cc}, "gayril mağdubi aleyhim veledallin" duasını öğretmiştir. Yani kul "Ey Rabbim! Benim herhangi bir hatamdan dolayı Sen bana öfkelenme. He-deflenen menzile ulaştıktan sonra benim gönlüm Senden başkasına yönelmesin veya

ben Seni terk edip başkasına aşık olmaya-yım."

Bu kamil ve geniş kapsamlı bir duadır ve Yüce Allah^{cc} rahmetinden ötürü insana öğretmiştir. Allah^{cc} huzurunda bu şekilde dua etmek için hiçbir dinde bu öğreti bulunmamaktadır. Hiçbir din bu duanın karşısında bir şey sunamaz. Bu surede başından sonuna kadar insan fıtratının inceliklerinin bu denli göz önünde bulundurulması dikkate şayandır. Her türlü farklı görüş ve düşüncelere sahip olan insanların tedavisi bu küçük küçük surede bulunmaktadır. Kısacası dünyayı necata kavuşturan tek din İslam'dır ve Kuran-ı Kerim manevi hastalıklara şifadır. Anlayan anlasın ve düşünen düşünsün.

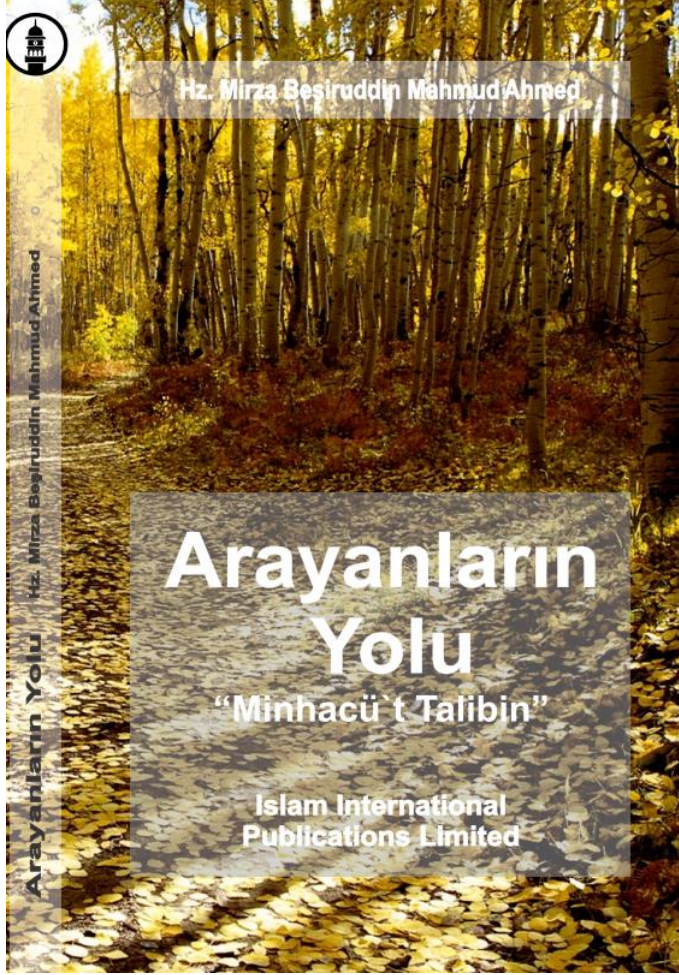
Amin!

Sahih hadislerden anlaşıldığına göre Peygamber Efendimiz^{sav} namazda Fatiha surecini okuduktan sonra Amin derdi. Bunun manası "Ey Allah^{cc}! Bizim bu duamızı kabul eyle" demektir. Peygamber Efendimiz'in^{sav} sünneti gereği ashab-ı kiram da bunu uygulardı.

Tefsir-i Kebir, Cilt 1, Fatiha Suresinin Tefsiri, Hz. Muslih Mevud radiyallahü anhu

Çev.: Raşit Paktürk

Yeni Kitabımız : Arayanların Yolu

Islam International Publications tarafından 2014 yılında neşredilen bu eser, Müslüman Ahmediye Cemaatinin 2. Halifesi Hz. Mirza Beşirüddin Mahmud Ahmed'in 1925 yılında Cemaatin yıllık toplantısında yaptığı konuşmadır.

"İnsan nasıl kötülüklerden arınabilir ve iyilikleri benimseyebilir? Ahlak nedir? Dünyada neden kötülükler daha fazladır? İnsanda günahın

gelişimi. Benliğin tedavisi. İrade sorunun tedavisi." Gibi konuları ele almasından dolayı kitap çok ilgi çekici ve bir o kadar da kıymetlidir. Hz. Mirza Mahmud Ahmed, 52 yılı bulan Ahmediye hilafeti döneminde dinden ekonomiye, maneviyattan ruhsal gelişime, insan ahlakı ve sosyolojisine kadar çok geniş bir yelpazeyi kapsayan konuşmalar yapmış, kitaplar yazmış ve insanlığa çok değerli bir bilgi hazinesi bırakmıştır. Bu kitapta da olduğu gibi, yazarın konuşma ve yazı üslubu, akıcı ve herkes tarafından kolay anlaşılır tarzdadır. Yine, bir konuyu ele aldığı anda, o konuyu ilgilendiren önemli noktaları da açıklamak, muhtemel itiraz ve soruları cevaplamak da yazarın önemli bir özelliğidir. Onun kitaplarını okuyanlar, yazarın karşısında oturdukları yahut toplantının içinde oldukları duygusuna kapılarak kendilerini huzur ve sükun veren bir atmosferin içinde hissederek.

156 sayfalık kitap, sayın Seyyid Atik Ahmed tarafından Türkçe'ye tercüme edilerek dilimize kazandırılmıştır.

Suçlamalar Ve Arka Plânı

Müslüman Ahmediye Cemaati Başkanı Halifet-ül Mesih IV. Mirza Tahir Ahmed Hazretleri'nin 25 Ocak 1985 Cuma günü Londra'nın Fazl Camii'nde verdiği Cuma hutbesi metnidir.

Kendileri Kelime-i Şahadet, İstiaze ve Fatiha Suresi'ni okuduktan sonra kendileri şu ayetleri (9:30-33) okudular:

وَقَالَتِ الْيَهُودُ عِزِّيُّ بْنُ اللَّهِ وَقَالَتِ النَّصَارَى الْمَسِيحُ ابْنُ اللَّهِ ذَلِكَ قَوْلُهُمْ بِأَفْوَاهِهِمْ
يُضَاهِيُونَ قَوْلَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَبْلُ قَاتَلَهُمُ اللَّهُ أَنَّى يُؤْفَكُونَ ﴿٣٠﴾ اتَّخَذُوا أَحْبَارَهُمْ
وَرُهْبَانَهُمْ أَرْبَابًا مِنْ دُونِ اللَّهِ وَالْمَسِيحَ ابْنَ مَرْيَمَ وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا إِلَهًا وَاحِدًا لَا إِلَهَ
إِلَّا هُوَ سُبْحَانَهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٣١﴾ يُرِيدُونَ أَنْ يُطْفِئُوا نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَاهِهِمْ وَيَأْبَى اللَّهُ إِلَّا أَنْ
يُتِمَّ نُورَهُ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ ﴿٣٢﴾ هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَى وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى
الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ ﴿٣٣﴾

Bu ayetleri okuduktan sonra söze şöyle başladılar: Pakistan'da şu anda iktidarda bulunan Sıkıyönetim Hükümeti'nin Müslüman Ahmediye Cemaati aleyhinde başlattığı yalanlama ve suçlama hareketinin birçok şekli bulunmaktadır. Bir yandan memleketin suçsuz halkına baskı yapılmakta, çıkarları da, Vadedilen Mesih Mirza Gulam Ahmed'i^{as} yalanlamadıkları müddetçe işlerinin yürüyemeyeceği prensibine bağlanmış bulunmaktadır. Kısacası böylece Pakistan'ın şu anda iktidarda bulunan Sıkıyönetim Hükümeti, Hz. Ahmed'i^{as} reddedip yalanlamak meselesini halkın mecburen benimsediği bir duruma sokmuştur. Ne olursa olsun bu öyle halkla ilgili bir hareket değildir ve böyle bir istek halkın kalbinde doğmamaktadır. Aksine memleketin yürürlüğe

konmuş olan şu andaki sıkıyönetim yasası, her Pakistanlıyı mecbur bırakmakta, ya Hz. Ahmed'i^{as} yalanlamasını veya birtakım çıkarlarından yoksun ve mahrum kalacağını ileri sürmektedir. Hatta artık, Vadedilen Mesih Hz. Ahmed'i^{as} yalanlamadığı müddetçe bir Pakistan vatandaşı oy hakkı bile verilmemektedir. Hem Pakistan'da hem de Pakistan dışında birçok kişiye şahit olmuşuzdur. Onlar bu yasayı protesto ederler ve açıkça Mirza Ahmed'i^{as} tanımadıklarını ve gerçekten o yüzden günahına giremeyeceklerini ifade ederler. Yalnız Hz. Ahmed'i^{as} yalanlamadıkları müddetçe işlerini yürütmele-ri hususunda zora koşulmaktadırlar. Bu yüzden, sonunda onların çoğu yalanlama yazısına imza atmaya mecbur olmaktadır.

Hiz. Ahmedî^{as} yalanlamanın ikinci yolu Müslüman Ahmediler'i çıkarlarından yoksun bırakmaktır. Onlara türlü zulüm ve haksızlıklar yapılmakta ve onlara zulüm edenlere arka çıkılmaktadır. Müslüman Ahmediler'in mallarını yağma edenler korumaya alınmakta ve canlarına saldıranlar devlet güvencesi altında rahatlarını bulmaktadırlar. Müslüman Ahmediye Cemaati veya Müslüman Ahmediler lehinde tanıklık edenler yalanlanmakta ama muhalif grubun sözde tanıkları bile kabul edilmektedir. Kısacası buna benzer birçok baskı vardır. Meselâ Müslüman Ahmediler işlerinden atılmaktadır ve öğrenciler tahsil hakkından yoksun bırakılmak istenmektedirler. Bu ve buna benzer değişik baskılar, günlük yaşamlarında Müslüman Ahmediler'e rastgele ve çoğunlukla uygulanmaktadır. Düşmanlar, Müslüman Ahmediler'e böylece işkence yaptıkları takdirde, sonunda usanarak Müslüman Ahmediye Cemaati'ni bırakacaklarını sanmaktadırlar. Fakat bütün dünyanın bildiği gibi, şimdi Pakistan'da bile şu his uyanmıştır ki harcanan bütün bu çabalar Müslüman Ahmediler'i, bu Cemaat'ten ayırmaya muvaffak olamamıştır. Hatta elde edilen sonuç buna tamamen ters olmuştur. Allah'ın^{cc} yardımıyla Müslüman Ahmediler'in imanları o kadar kuvvetle ve öyle bir hızla artmış, ihlas ve iyi niyetlerinde de öyle bir gelişme olmuş, içlerinde özveri ve fedakârlık

ruhu öyle yeni isteklerle uyanmıştır ki, böyle bir durum ve böyle bir iman gücü daha önce hiç göze çarpmamıştır. Allah'ın^{cc} lütfu ve yardımıyla Müslüman Ahmediye Cemaatinde daha önce görülmeyen istek, irade gücü, ayrıca fedakârlık ve özveri ruhu ve azmi belirmiştir. Bu Allah'ın^{cc} öyle büyük bir lütfudur ki Pakistan Sıkıyönetim Hükümeti bu yönden de düşmanlık faaliyetlerinde başarısızlığa uğramıştır.

Pakistan Sıkıyönetim İdaresi'nin Müslüman Ahmediye Cemaati aleyhinde harcadığı çabaların ilk kısmının başarısızlığa uğradığı meselesine gelince, gerçek şudur ki, Cemaat üyeleri tarafından gelen bilgilerden öğrendiğimize göre Müslüman Ahmediye Cemaati mensubu olmayan her Pakistan'lı "Tekzip" (yalanlama) kâdığına imza attığı zaman, içinde bir korku ve ürperti hissederek. O, kendi kalbinde şu soru belirlediğini sezer: Tekzip edip yalanladığım bu şahsın iddialarını iyice ve baştan sona araştırıp tam bir güvenle mi bu şahsın bir yalancı olduğuna karar verdim yoksa yalnız ve yalnız dünya çıkarlarım uğruna mecburen ve aşağılıkça bir tavır sergileyerek "Tekzip" fermanını imzalamaya mı zorlandım?

Bu, Pakistan halkı arasında uyanan genel bir his ve umumi bir tepkidir. Demek ki vatandaşın hür vicdanına seslenmek ve onu uyarmak gibi bizim yapamadığımız vazifeyi Allah'ın^{cc} ka-

26 - Maneviyat

deri gerçekleştirmiştir. Yoksa daha önce Müslüman Ahmediye Cemaati hakkında dikkatsizlik ve bilgisizlik çok yaygındı. Gerçek şudur ki, Müslümanlar değişik hiziplere bölünmüşlerdir, yalnız aralarında kendi inançlarını, İslâm'ın gerçek fikir temelini ve İslâmiyet'e göre yerine getirmeleri gereken ameli vecibelerinin ne olduğunu bilen pek az insan vardır. Kısacası değişik hiziplere bölünmüş gözükenerin, içinde hayatlarını gafletle geçirenler bulunmaktadır. Müslüman Ahmediye Cemaati hakkında da fazla bilgiye sahip olmadıklarından dolayı onlar bu Cemaat ile ilgilenmemekteydiler. Aralarında bu Cemaat'in, el-iyazü billah, yalancı bir Cemaat olduğunu düşünerek buna karşı çıkanların sayısı pek azdı. Mollaların korkusu ve halkın baskısı yüzünden sessizce seyirci kalanların sayısı ise çok fazla idi. Fakat şimdi Pakistan'ın her köşesinde Müslüman Ahmediye Cemaati bilinmektedir. Hatta bir Müslüman Ahmedi'nin göz atıp bakmadığı bölgelere bile, Müslüman Ahmediye Cemaati kurucusu Vadedilen Mesih Hz. Ahmed'in^{as} ismi ulaşmıştır. Oralarda insanlar Müslüman Ahmediye Cemaati'ni tanımakla kalmayıp, vicdanları da uyarılmıştır. Çünkü külliyyeten bilgisiz ve habersiz insanlar bile izinli olmadıkları bir karara mecbur bırakılmışlardır. Bunun neticesi olarak Müslüman Ahmediye Cemaatini anlayıp tanımaları konusunda, Allah'ın lüt-

fuyla, uyanabilen bir merak zaten uyanmıştır ve onun emareleri daha şimdiden belirmeye başlamıştır.

Müslüman Ahmediye Cemaati aleyhinde bugünlerde üçüncü bir çaba, türlü kitap ve broşür yayınlamak suretiyle yapılmaktadır. Çok geniş çapta kitaplar yayınlanarak dağıtılmaktadır. Bazı broşürler değişik dillere tercüme ettirilerek, hem Pakistan'ın dış ülkelerdeki büyük elçilikleri vasıtasıyla, hem de direk ve dolaysız olarak, bütün dünyaya dağıtılmıştır. Bu kitap ve broşürlerde, tamamen yalana ve iftiraya başvurulmuş, Müslüman Ahmediye Cemaati kurucusu Vadedilen Mesih, Hz. Ahmed'in^{as} karakteri kasten çirkin gösterilmeye çalışılmıştır. Bu da bütün dünyada bulunan Müslüman Ahmediye Cemaati üyelerini aşırı derecede rencide etmiştir. Özellikle Pakistan'daki Ahmedi Müslümanlar için bu durum son derece acı vericidir. Çünkü orada gece gündüz gazetelerde bu konuda çirkin yazılar yayınlanmaktadır. Pakistan Sıkıyönetim İdaresi milyonlarca Rupî¹⁰ harcayarak Vadedilen Mesih'e hem kendileri hem de başkaları tarafından küfür ettirmekte, yalanlamalarında da dünya, akıl, insanlık ve ahlâkla ilgili hiçbir kuralı kesinlikle dikkate almamaktadır.

İşte Vadedilen Mesih aleyhinde değişik dillerde öyle saçma sapan hikâyeler

¹⁰ Pakistan'ın para birimidir. (Cev.)

yayınlanmakta ve bütün dünyaya teşhir edilmektedir ki bu suçlamaları insanın hafızası kabul edemez. Acaba bu uygar ve medeni çağda bu derece ahlâk düşüklüğü mümkün müdür? diye düşünmeye mecbur olur ve bu gerçeği şaşkınlıkla müşahade eder. Normal bir insanda bile böyle adetler bulunursa bu, o insanın ahlâken zayıf olduğuna işaret eder. Hükümetler, ister dinsiz ister ateist olsun, sorumluluk hissî taşırlar. Onların kullandıkları lisanında biraz vakar, üsluplarında da biraz nezaket bulunur ve onlar ona genellikle riayet ederler. Bir grubu ne kadar kötülerlerse kötüler ve ne kadar büyük düşman olduğunu kabul ederlerse etsinler, ne olursa olsun, yine de onlar genel dünya geleneklerini daima muhafaza ederler. Lâkin bütün dünyada, bütün ahlâk kurallarını aşmış ve bütün ahlâk sınırlarını geçmiş olan işbaşındaki tek hükümet örneği Pakistan'da bulunmaktadır. Bu hükümet, Moçi Dervaza¹¹ yahut Amritsar çarşısında duyulan ve Ahrarlar'ın¹² sözde fatihlerinin Kadiyan'a¹³ saldırdıkları zamanında duyulmaktaydı. Şimdi artık bu lisan Pakistan Sıkıyönetim Hükümeti lisanı olmuştur. Bu hükümetin mizacında, karakterinde ve memleketi yönetme tarzında tam olarak Ahrar'lık

rengi hakim olmuştur Bütün dünyada göze çarpan bu hükümetin gerçek şekli işte budur.

Bugünlerde saçma sapan suçlamalarla Ahmediyet'e ve Vadedilen Mesih Hz. Ahmed'e^{as} saldırmak Pakistan Sıkıyönetim Hükümeti'nin başlıca işi olmuştur. İşte bu konuda "Kadiyanilik İslâm Ke Liye Sengin Hatra" (Kadiyanilik İslâm İçin Büyük Tehlike) adlı küçük bir kitap hazırlanarak büyük bir ihtimamla ve çok sayıda bütün dünyaya dağıtılmıştır. Geçen bir cuma hutbemde, bununla ilgili bir açıklama yapmış, içinde ileri sürülen bütün iddiaları tek tek inceleyerek bu konudaki fikrimi beyan edeceğimi söylemiştim. Bu arada Müslüman Ahmediye Cemaati ulema ve yazarları da az çok bu konuda çaba sarfetmişlerdir. Bazı dostlarıma ben mesaj göndermiştim ve onlar çok güzel ve seçkin makaleler hazırlayarak bana göndermişlerdir. Bu makalelerin bir kısmı yayınlanmak için hazır duruma bile gelmiştir. Mamafih, bu makalelerin her Ahmedi Müslüman'ın eline geçmesi zordur. Ayrıca Cemaat'in bir kısmı tahsil görmemiştir; bir kısmı da okumaya alışık değildir. Zaten bazı insanlar kitap okumayı âdet edinmemişlerdir. Bu bakımdan hutbelerim vasıtasıyla Cemaat ile ne kadar kuvvetli ve derin irtibat sağlamak mümkünse başka hiçbir vasıta ile bu irtibatı kurmak mümkün değildir. Hutbe kasetleri vasıtasıyla, ayrıca bu kasetleri değişik

¹¹ Lahor'un meşhur yerlerinden birisidir. Adı kötüye çıkmış ve bir deyim haline gelmiştir.

¹² Müslüman Ahmediye Cemaati düşmanı fanatik bir gruptur. (Çev.)

¹³ Hindistan'da bulunan Müslüman Ahmediye Cemaati daimi merkezidir.(Çev.)

28 - Maneviyat

dillere çevirerek Cemaat'in din bilginlerinin değişik Cemaat merkezleri ile kurdukları irtibatın birçok faydasını ben bizzat müşahade ettim. İrtibatın bu yolu çok etkilidir. Gerçi bu arada sarfedilen ilmî çabalar dahi kendi zatında çok iyi ve çok faydalıdır. Biz onlardan da istifade edeceğiz. Lâkin daha önce de söylediğim gibi inşallah ben kendim de bu konuda birşeyler söyleyeceğim. Mamafih hutbemde öncelikle ben bu muhalefetin arka planını açıklamak niyetindeyim. Daha sonra hükümetin yayınladığı broşürde tekrarlanan itirazları özet olarak ele alacağım. Yahut da bir toplantıda, fazla zaman buldukça inşallah bazı konulara ışık tutmaya çalışacağım.

Bu muhalefetin arka planına gelince, Cemaat arkadaşlarım bunun çok derin bir entrika neticesi olduğunu bilmelidir. Bu konuda sarfedilen çabalar bunu göstermektedir. Daha önce neler yapılmıştır ve şimdi ne olmaktadır. Şu andaki olayların hangi halkaları 1974'deki hadiseler¹⁴ ile ilgilidir? Şu anda Cemaat aleyhinde harcanan çabalar nasıl düzenli bir şekilde gelişme göstermiştir ve şimdi ne şekilde ortaya çıkmıştır? Şimdiki muhalefetin arka plânı işte biraz da bu şekilde karşımıza çıkar. Bunun bir yönü daha vardır ve o da yabancı güçler ve başka dinlerle

ilgilidir. Bu çabaları destekleyen çok büyük emperyalist güçler vardır ve çok çirkin istekleri bulunmaktadır. Bu niyet ve istekleri yıllarca önce, düzenli bir programa göre proje haline getirilmiş idi. Bütün plânlar kayda geçmiş; kendi aralarında düzenli bir şekilde bu projeler karara bağlanmış idi. İşte milyarlarca Rupî, tam bu plâna göre Müslüman Ahmediye Cemaati aleyhinde harcanmaktadır. En azından yirmi seneden beri neyin nasıl cereyan ettiğini ben dahi bilmekteyim. Yalnız bu kadar değil, hatta bize muhalif olan Cemaatler düzenli olarak eğitilmişlerdir ve bu konu Pakistan'ın iç durumuna müdahale etmek için bir vesile olarak da kullanılmıştır. Bunun detayları da vardır, fırsat bulduğum veya gerek duyduğum zaman inşallah daha sonra açıklayacağım.

Daha önce de söylediğim gibi aleyhimize başlatılan bu hareketin 1974 ile yakından ilişkisi vardır ve 1974'de cereyan eden hadiselerin temeli aslında Pakistan'ın 1973'deki anayasasıyla atılmış idi. O anayasaya bazı cümleler yahut maddeler ilave edilmişti ki, vatandaşların zihinleri bu konuya önceden hazırlıklı olsun ve böylece Müslüman Ahmediye Cemaati'ne diğer Pakistan vatandaşlarına göre ayrı ve daha az bir hak tanınsın. 1973 anayasası yürürlüğe konunca bu tehlikeyi sezerek konuyu Halife-tül Mesih III. Hazretlerine arzettim ve dikkatlerini bu mesele-

¹⁴ 1974'de sol eğilimli Butto hükümeti Müslüman Ahmediye Cemaati'nin Müslüman olmadığına dair bir yasa yürürlüğe koymuştu.

ye çektim. Daha sonra, Cemaat değişik seviyelerde bu düşmanlığın tesirlerini ortadan kaldırmaya çalıştı. Lâkin bu çabaları sarfederken hayretle bu olayların arkasında yalnız Pakistan Hükümeti'nin olmadığını, bunların daha büyük bir plânın halkaları olduğunu ve bu meselenin daha gelişme göstereceğini sezdik. Her neyse, 1974'de bizim şüphelerimiz su yüzüne çıktı.

1974'de Pakistan'da işbaşında bulunan hükümet ile şimdiki hükümet arasında belli bir fark vardır. O hükümet hayâlîydi ve hem kendi vatandaşlarından hem de dış dünya hükümetlerinden hayâ ederdi. Yine de Müslüman Ahmediye Cemaati düşmanlığında hiçbir eksiklik yoktu. Yani plan bakımından ve Cemaat temellerine saldırmak konusunda ikisi de aynıdır. Bu bakımdan Butto hükümeti ile şimdiki hükümet arasında bu yönden hiçbir fark yoktur. Fakat hayâ konusuna gelince her iki hükümet arasında gözle görülür bir ayırım bulunmaktadır. Butto bir halk lideriydi. Ayrıca o, Pakistan halkını sevmekte olduğunu da iddia etmekteydi ve ülke halkının da sevdiği bir lider olarak kalmak, bunun dışında şiddetli bir gerek doğmadıkça yasalara aykırı davranarak dikta rejimini benimseyerek ülkeyi yönetmek istediğini de Pakistan halkının sezmesini istemekteydi. Zaten bu sebepten dolayıdır ki o, Müslüman Ahmediye Cemaati aleyhinde harekete geçmeden önce

meseleyi Pakistan Büyük Millet Meclisi'ne sunarak güya ona bir halk mahkemesi şeklini vermiş ve dış dünya itiraz etmesin diye bu mahkemede Müslüman Ahmediye Cemaati'ne de savunma hakkı tanımıştı. Aslında böylece o, dış dünyada kendi etkinliğini artırmak niyetindeydi. Dış dünyadan beklediği birçok isteği vardı. O, yalnız Pakistan liderliğini yeterli görmüyordu ve etkinliğini çevre ülkelere de yaymak istiyordu. Pandit Nehru nasıl ünlü olduysa aynı şekilde Butto da bir doğu lideri olarak ünlü olmak arzusundaydı. O, yalnız Pakistan lideri olarak değil, Doğunun büyük bir lideri olarak ün yapmak niyetindeydi ve bütün dünyanın kendi politikasını beğenmesini ve takdir etmesini istiyordu. O yüzden dış dünyadan çekindiği için o, hem içte ve hem de dış dünyada, Müslüman Ahmediye Cemaati durumunu öyle bir şekilde ortaya koymak istiyordu ki güya o, tamamen mecbur kalmıştı ve başka türlü elinde değildi. Bununla birlikte o, direk olarak kamu baskısını kabul etmemiş, aksine yanında birkaç kişi daha olduğu halde Müslüman Ahmediye Cemaati Başkanı'nı çağırarak inançlarını izah etmeleri için uzun bir zaman harcamıştır. En sonunda Butto bunu bahane ederek artık bir şey yapamayacağını söyledi.

Böyle bir çekinme ve utanma şimdiki Sıkıyönetim Hükümetinde yoktur, çünkü bu halk oylamasıyla iktidara gelen

30 - Maneviyat

bir hükümet değildir ve dış dünyanın fikrine de bir değer vermemektedir. Bir diktatör, ne olursa olsun diktatördür. O yüzden zahirde o, ne kadar çaba sarfederse etsin, diktatörlüğünün mutlaka bir isteği vardır. O da şu ki: Ne olursa olsun, dünya ne derse desin, buna itibar etmemelidir. Diktatörlüğün mizacında ve huyunda bu vardır. Yani çaba sarfetmelidir: Dünyanın beğenisi kazanılabilirse ne âlâ. Lâkin takdir edilmezse de fazla gam yememelidir. Diktatörlük hiç yılmamalıdır. Böylece diktatörlük mizacında bulunan laubalilik ise, aleyhimizde yürütülen şimdiki propaganda kampanyasında açık olarak göze çarpmaktadır.

1974 senesinde işbaşındaki hükümet Müslüman Ahmediye Cemaati hakkında bir karar vermeden önce hiç olmazsa bu Cemaat'e bir fırsat tanıdı. Pakistan Büyük Millet Meclisi'nde on dört gün sorgulama yapıldı ve cevaplar verildi. Müslüman Ahmediye Cemaati yazılı olarak inancını savundu. Bununla birlikte o hükümet, çok açığöz ve kurnaz olduğu için, Millet Meclisi toplantısı esnasında dahi durumun önemi kavramıştı ve toplantıdaki konuların ve sorularla cevapları kapsayan bütün işlemlerin dünya kamuoyuna sunulduğu takdirde hükümetin amacına ulaşamayacağını anlamıştı. Hatta netice tamamen ters bile olabilirdi. Dünya kamuoyunun, Pakistan Sıkıyönetim Hükümeti'nin, Müslüman Ahmediye

Cemaati'ne her çeşit hak ve kolaylıkları tanıyarak hakkında doğru bir karar verdiği sonucuna varmaması hatta tam tersine bir sonuca da varması mümkündü ve dünya kamuoyu Müslüman Ahmediye Cemaati'nin, Pakistan Sıkıyönetim İdaresinin kararı karşısında mazlum bir duruma düştüğüne de hüküm verebilirdi. Çünkü Müslüman Ahmediye Cemaati, inancını destekleyen hem mantıkî, hem de ilmî eserlere dayanan öyle güçlü ve kesin deliller ileri sürdü ki, onları göz önünde bulunduran hiç kimse Müslüman Ahmediye Cemaati'nin, Müslüman bir Cemaat olmadığına kesinlikle karar veremez. İşte bu tehlikeyi önlemek içindir ki, yasa ve emir gereğince Müslüman Ahmediye Cemaati'nin Pakistan Millet Meclisi'ndeki gündemleri hakkında delil toplaması ve kayıt tutması yasak edildi. Aynı zamanda Pakistan Hükümeti'nin de bu konuları dünya kamuoyuna açıklamamasına karar verildi.

Bu işlemlerin sonucu neydi? Bunun cevabı şu hadiseden çıkarılabilir. Bir gün bir yerde bir milletvekiline şu soru soruldu: Niçin bu konuları kamuoyuna açıklamıyorsunuz? Sizce bütün millet meclisi, Müslüman Ahmediye Cemaati'nin yanlış olduğuna ve inançlarının da İslâmiyet ile bir alâkası olmadığına oybirliği ile karar vermiştir. Öyleyse Millet Meclisi'nde gündeme getirilen konuları yayınlayarak onların yanlışlıklarını bütün dünya kamuoyuna açınız.

Bunun üzerine o gülerek şöyle cevap verdi: Yanlış söylüyorsunuz; Yaymadığımızı şükrediniz. Eğer biz o tartışmayı yayar isek, Pakistan halkının yarısı bu Cemaat'e girer.

Bence böyle söylemesi tecahül-i arif-tendir. Eğer gerçekten Pakistan'ın uysal halkına Müslüman Ahmediye Cemaati'nin düşünceleri tam olarak aktarılabilirse, bütün Pakistan halkının Müslüman Ahmediye Cemaati'ne girmemesine hiç sebep yoktur. Daima yoksul kalan ve kaderlerinde hidayet bulunmayan birkaç şanssız dışında tabii. Çünkü Araf Suresinin 187. ayet-i kerimesinde Allah'ın^{cc} buyurduğu gibi:

مَنْ يُضِلِلِ اللَّهَ فَلَا هَادِيَ لَهُ

Allah'ın^{cc} hidayete erdirmek istemediği kişileri hiç kimse, dünyanın hiçbir kuvveti hidayete kavuşturamaz. Demek ki bu çeşit istisnalar daima mevcuttur. Lâkin Pakistan'ın genelde çoğunluğu hakkında iyi düşüncelere sahibim. Eğer Müslüman Ahmediye Cemaati inançları doğru olarak onlara izah edilebilirse, bilhassa daha mantıklı olan ve eskiler kadar taklit düşüncesine de bağlı olmayan yeni nesillere inançlarımız aktarılabilirse, inşallah büyük çoğunluğunun bu Cemaat'e katılacağını Allah'tan ümit etmekteyim.

Pakistan Sıkıyönetim Hükümeti bu konuda şöyle önlem aldı: Tek yönlü olarak Müslüman Ahmediye Cemaati'ne saldırdı ve yalan suçlamalarda bulun-

du; fakat bu Cemaat'e cevap fırsatı vermedi ve savunma hakkı tanımadı.

Hatta bu Cemaat'e saldırmadan önce; içinde bu yanlış suçlamaların cevabı bulunan Cemaat'in bütün kitaplarına bile el koydu. Sıkıyönetim Hükümeti siyasetinde bulunan bu tezat içinde bir akılsızlık bulunmaktadır. Bir taraftan Vadedilen Mesih'in kitaplarına, içinde Pakistan halkını üzebilecek yazılar vardır diyerek el konulmakta; diğer taraftan, kendilerine göre Pakistan halkını üzecek cümleler derlenerek yalnız onlar yayınlanmaktadır. Bu ne büyük akılsızlıktır. Vadedilen Mesih'in kitaplarını, içinde Müslümanları, özellikle Pakistan halkını üzecek yazılar bulunmaktadır diyerek el koyuyoruz diyorsunuz. Peki bunun çaresi nedir? Müslümanları üzmeyecek kısımların yayınlanmasını yasak etmişsiniz. Fakat sizin kendi fikrinizce Müslümanları üzecek yazıları ise, Pakistan Hükümeti hesabına, büyük para sarfederek yayınlıyor ve bütün dünyaya yayıyorsunuz. Demek ki, görünüş itibarıyla zahirde bu bir tezattır, fakat bu tezat ve aksilik bir kurnazlığa dayanmaktadır.

Aslında Pakistan Sıkıyönetim Hükümeti, Müslüman Ahmediye Cemaati'ne zalimane ve çirkin bir şekilde saldırmak niyetindeydi. Vadedilen Mesih'in kitaplarında bütün itirazların cevapları bulunmaktadır ve bunları okuyan her iyi insanın itirazı, sözün gelişine bakarak

32 - Maneviyat

kendiliğinden ortadan kalkmaktadır. Pakistan Millet Meclisinde de aynı şey müşahede edildi. Halife-tül Mesih III. beni de beraberinde götürmüştü. Orada yapılan işlemlerde ben ve arkadaşlarım bu gerçeği hayretle müşahede ettik. Vadedilen Mesih'in^{as} bir yazısına saldırıldığı zaman, Halife-tül Mesih III, itiraz edilen yazının biraz başından biraz da sonundan okurdu. Ondan sonra başka hiçbir cevaba gerek kalmazdı. Dinleyiciler o saldırının uydurma olduğunu ve yazının tam olarak verilmediğinden kaynaklandığını anlayarak teselli bulurlar ve doğrulukla hiçbir alâkası bulunmadığını anlarlardı. Gerçi Halife-tül Mesih III izahata gerek duyduğu zaman meseleyi izah ederdi. Lâkin Vadedilen Mesih'in^{as} yazıları haddi zatında kendi içinde yeterli cevabı kapsamaktadır. Sözün gelişinden arındırarak ve içinden belli kısmı çıkarılarak yanlış bir şekilde ve değişikliğe uğratarak ileri sürülürse ancak o zaman okuyucusunun kalbi kırılabilir. Halbuki o yazı, okuyucusunun anladığı anlamı taşımamaktadır. Vadedilen Mesih kendisine isnat edilen sözü söylemek istememektedir. Fakat o yazı Müslümanları üzebilir düşüncesiyle başka bir yazı hazırlanarak kendisi tarafından yayınlanmaktadır. Lâkin onun cevabı halktan saklanmaktadır. Pakistan Sıkıyönetim İdaresi'nin siyaseti işte buydu. Bunun neticesinde zaten önceden bizim kitaplarımıza el konulmaya

başlamıştı. Hatta bu kadarla kalmayıp matbaamıza da el konuldu ve dergilerle gazetelerimizin yayınlanması yasak edildi.

Bu korkaklıktı ve daima güçsüzlüğe işaret eder. Demek ki böylece onlar yenilgiyi kabul etmişlerdir. İspat gücü ve delil bakımından güçlü olan dünyanın hiçbir kuvveti silâha sarılmaz ve muhaliflerinin söz söylemelerine yasal olmayan engeller çıkarmaz. Bu mantığa aykırıdır. Hatta onların kendi çıkarlarına da aykırıdır. Bu bakımdan Müslüman Ahmediye Cemaati'ne saldırılar yapılsın fakat bu Cemaat'e cevap hakkı verilmesin diyerek bu gayeyle yapılan bütün çabalar, aşırı derecede korkaklığın sembolüdür ve ellerinde ispat gücü kalmadığını kanıtlamaktadır. Bir taraftan Müslüman Ahmediye Cemaati, sayısı azaltılarak, yetmiş seksen binden daha fazla olmadığı ileri sürülmektedir. Diğer yönden, bu Cemaat İslâm âlemi için büyük bir tehlikedir diyerek propaganda yapılmaktadır. Hatta öyle bir tehlike ki daha önce İslâm âlemi için böyle bir tehlike hiçbir zaman ortaya çıkmamış! Sadece bu çirkin propaganda ile yetinmeyip Müslüman Ahmediye Cemaati kitaplarına da el konulmaktadır ve övünülerek bu tehlikeye çare bulunduğu söylenmektedir.

Şu anda işbaşındaki hükümetin, daha önceki hükümetin işlemleriyle karşılaştırmalı olarak yayınladığı söz konusu

dergide, geçen Pakistan Millet Meclisi methedilmekte ve büyük iş başarıldığı söylenmektedir. O meclisi feshettiklerini, (birkaç kişi dışında) üyelerini de kötü ve çirkin kişiler olarak suçladıklarını da hatırlatalım. Mamafih işbaşındaki Sıkıyönetim Hükümeti o Meclis'in Cemaatimiz hakkındaki büyük işini(!) takdir etmektedir, çünkü bu konudaki fikirleri birbirine benzemektedir. Demek oluyor ki, onların arzu ve istekleri aynıydı. Bu bakımdan o büyük işi (!) kabul etmeleri gerekiyordu. O yüzden geçen Millet Meclisi'nin yüzyıllık bir problemi hallettiğini ve böylece olağanüstü büyük bir iş başardığını kabul etmeleri lâzımdı. Fakat aslında bunlara göre onlar yüz yıllık bu meseleyi tam olarak çözemediler. Bu konuda çıkarılması gereken yasaları çıkarmak bunlara nasip olacaktı ve bunlar o yasaları çıkararak ilelebet Bu Cemaat'in kökünü kazıdılar ve böylece İslâm âlemini Bu Cemaat'in tehlikesinden kurtardılar!!!

Burada bir soru ortaya çıkmaktadır. Bu mesele nasıl halledilmiştir? Müslümanlar bu tehlikeden nasıl kurtarılmışlardır? Bu konuda hükümetin çıkardığı resmi broşürün sonunda şöyle yazılıdır: Biz bir yasa çıkardık. Bu yasa gereğince Bu Cemaat'in ezan-ı Muhammedî okumaları ve kendilerine Müslüman demeleri yasak edildi. Şimdi artık bu Cemaat üyeleri Kelime-i Şehadet'i okuyup yazamazlar; camilerine cami diyemezler; Müslüman âdet ve alışkan-

lıklarını edinemezler. Kur'an-ı Kerim'in emirlerine de uyamazlar. Bakın artık biz ne kadar memnunuz. Ne kadar büyük bir problemi halletmişizdir! Demek ki en sonunda çıkardıkları netice işte budur. Fakat akılsızlığın da bir sınırı olmalı. Yani kurnazlık içinde de bazen akılsızlıklar bulunur. Sebebi de şudur ki yanında doğruluk bulunmayan kişi, amacına kurnazlıkla ulaşmak ister fakat yanında doğruluk bulunmadığından, kurnazlığına bir aptallık karışır ve mutlaka kendini belli eder. O bakımdan bu iç tezat ve bu akılsızlıkların tamamı, aslında yalan bir kurnazlığın neticesidir. Yoksa gerçek akıl neticesinde bu çelişki ve bu tezat zaten oluşamaz.

Kısacası şimdiki hükümet bu yolu benimsedi ve kendisini Butto hükümetinden daha kurnaz saydı ve dedi ki bu Cemaat liderine Millet Meclisinde sorulan sorulara cevap verme fırsatı vermek aslında bir akılsızlık idi. Nitekim Resmi gazetede (broşürde) şu bile yazılıdır ki, peygamberlik iddiasında bulunan birisi ile konuşup fikir teatisinde bulunmamalıdır. Delillerle onu yenilgiye uğratmaya çalışmak haddi zatında aptallıktır. O yüzden bizim önerdiğimiz ilaç dışında hiçbir tedavi şekli yoktur. Mamafih bütün dünyada Cemaatimiz aleyhinde zalimane bir şekilde bir suçlamalar kampanyası başlatılmıştır.

34 - Maneviyat

Kur'an-ı Kerim'den anlaşıldığına göre, zalimlerin çabaları hiçbir zaman onlara bir yarar getirmemiştir (2:18'de) Allah'ın^{cc} buyurduğu gibi:

فَلَمَّا أَضَاءَتْ مَا حَوْلَهُ ذَهَبَ اللَّهُ بِنُورِهِمْ وَتَرَكَهُمْ فِي ظُلُمَاتٍ لَا يُبْصِرُونَ

Münafıklık rengine olan, iddiaları başka türlü, yaptıkları ise bir başka türlü olan ve hikmet dolu sözler söylememekle birlikte aşırı derecede akılsız hareketler yapan kişilerin çabaları onlara aslâ yarar getirmez. Onlar tabii ki bir ateşi alevlendirirler; fakat o ateşten görmek istedikleri sahneyi görmelerini Allah^{cc} onlara nasip etmez ve onların görme kuvvetini salbeder. Alevlendirmek için tutuşturdukları ateş, onları görme kuvvetinden mahrum eder. Allah onları, hiçbir şeyi göremeyecekleri karanlıklar içinde bırakır. İşte Pakistan Sıkıyönetim İdaresi'nin Müslüman Ahmediye Cemaati aleyhindeki çabaları bile bu Cemaat'in lehine, ona yarar getirmiştir ve inşaallah ilerde de hep yarar getirecektir. Allah-ü Teala'nın (2:217'de) buyurduğu gibi:

عَسَى أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا وَهُوَ خَيْرٌ لَكُمْ

Müslüman Ahmediye Cemaati bile fiilen şu anda bu çeşit bir devirden geçmektedir. Birçok defa böyle olduğu gibi sizin durumunuz da aynen böyle olacaktır. Bir şeyi beğenmiyor, ondan üzülüyor ve acı duyuyorsunuz. Hâlbuki o sizin hayrınızdır. Çocuklarınıza acı ilaçlar veriyorsunuz. Onlara iğne yaptır-

ıyorsunuz. Onlar bağırıp çağırıyorlar. Onların ellerini tutuyor ve hiç kımlı-datmıyorsunuz, çünkü bu onların iyiliği içindir. Aynı şekilde Allah-ü Teâlâ, bazen size aşırı derecede acı verecek tedbirlere başvuracağını fakat onların sonunda size fayda getireceğini söylemektedir.

Pakistan Sıkıyönetim Hükümeti'nin Müslüman Ahmediye Cemaati aleyhinde bütün dünyaya yaydığı kitapların bir faydası da şudur: Bütün dünyada bu Cemaat'e ilgi artmıştır. Bazı kimse-ler Müslüman Ahmediye Cemaati adını bile daha önce duymamışlardı. Fakat şimdi artık bu bilgiler onlara ulaşmıştır ve bütün dünya gazeteleri bu konulara önem vermiştir. Böylece bu Cemaat, bugün hakkında çıkarılan sıkıyönetim yasası çıkmadan öncesine nazaran en az yirmi kat daha fazla tanınmaktadır. Amerika, hatta İngiltere'de bile halkın büyük bir çoğunluğu bu Cemaat'i aslâ bilmemekteydi. Bir iki merkezle milyonlarca insanla muhatap olabilmek mümkün değildir. Bu bilinen bir gerçektir. Halk buna aslâ ilgi duymaz. Fakat şimdiki muhalefet ve Cemaat'in içinde bulunduğu acı ve ızdıraplar neticesinde bir hümanistlik düşüncesi oluştu ve bunun neticesinde Cemaat'e ilgi arttı. Halk bu Cemaat'in kitaplarını okumaya ve Cemaat'in kimliğini araştırmaya başladı. Pakistan Hükümeti'nin insafa dayalı olmayan kitapları, arta kalan eksikliği tamamladı. Bu kitapların

üslubu haddi zatında, mantıklı bir kişiyi şüpheye düşürmektedir. Bir taraftan bu Cemaat'ın çok az olduğu, aradan yüz yıl geçmesine ve sarfedilen bütün çabalara rağmen yetmiş bini bile aşmadığı söylenmektedir. Diğer yönden milyonlarca nüfusluk bir hükümet bundan korksun; hatta bu kadarla kalmayıp bu Cemaat bütün İslâm âlemi için bir tehlike oluştursun. Bu o kadar mantık dışı bir şeydir ki her insan onu hazmedemez. Böylece hükümetin broşürünü okuyan bir insan bu Cemaat hakkında fazla bilgisi olmadığı halde içinde bu Cemaat'e karşı bir sempati duymakta ve en azından bu Cemaat hakkında bilgi edinmek istemektedir.

Demek oluyor ki bizim kaybettiğimiz bir fırsat Allah'ın^{cc} inayetiyle tekrar elimize geçmiştir. Bunun hikâyesi şöyledir: Geçen hükümetin Büyük Millet Meclisi'ndeki işlemleri hakkında ellerimiz bağlıydı. Bu hükümet ise bir bakıma bağlı olan ellerimizi çözmüştür ve böylece bize cevap hakkı vermiştir. Geçen hükümet, millet Meclisi'ndeki sorularla cevapları dünyaya anlatamayacaksınız diyerek bizi bağlamıştı. Şimdiki hükümet ise soruları aynı yerden çalmıştır. Ben bu durumu yaşadığım için bunu bilmekteyim. Bütün sorular Pakistan Büyük Millet Meclisi'nde sorulanların aynısıdır. Yalnız benim senen yol şudur ki, o soruların bir kısmı resmi broşüre alınmış, bir kısmı da bir dergiye verilmiştir. Aslında pis bir kağıt

parçasına dergi diyerek "Kavmi Digest" ismi verilmiştir. Kim bilir ona kaç yüz bin Rupî verilmiştir. Bu dergi baştan-başa, Vadedilen Mesih'e^{as} yapılmış iftiraların, yayınlanmış bir yığındır. Bu dergide Vadedilen Mesih'e^{as} öyle ahlâk dışı söz ve hareketler isnat ettirilmiştir ki bunu aklîselim ve namuslu bir kişi okuyamaz. Okursa bile hiçbir basın ahlâkına sığmayan sözde gazeteyi elinden nefret ile atması gerekecektir. Fakat Pakistan Sıkıyönetim İdaresi büyük para sarf ederek onu çok muazzam ve güzel bir dergi şeklinde yayınlamıştır. Resmi broşürde yer alamayan itirazların hepsi bu dergi kapsamına alınmıştır. Aslında bu büyük bir plândı. Şimdi artık Ahrar'ın çok düşük ve ahlâksız dergileri her gün reklam olarak çıkmaktadır. Pakistan'ın uysal halkı bu dergilere hiç aldırmaz etmemektedir. Yalnız Pakistan Sıkıyönetim Hükümeti onları satın alarak büyük elçiliklere göndermekte ve böylece bu ahlâksız dergilere itibar göstermektedir. Demek ki, büyük elçiliklerin başka hiç işi gücü yoktur. Bir gün gidip baksınlar, büyük elçiliklerdeki Müslüman Ahmediye Cemaati aleyhtarı bu yayınların akıbeti nedir? Bugünlerde kış mevsimidir. Kim bilir Pakistan Büyük Elçiliklerine gönderilen bu yayınlar belki de ısınmak için yakılmakta ve böylece daha iyi ve faydalı bir iş için kullanılmaktadır. Sefaretlerde kim kime dum dumadır. Oradaki memurlar başka işlerle meşgul-

36 - Maneviyat

dürler. Onlar Avrupa ve Amerika'daki eğlenceleri terkedip kendi menfaatlerini bir yana bırakarak neden Müslüman Ahmediye Cemaati aleyhtarı, tek taraflı ve yalan yanlış yazıları okusunlar? Büyük elçiliklerde görev yapmış kişiler, oradaki meşguliyetleri daha iyi bilirler ve bu çeşit yayınların değerini de daha iyi anlarlar. Kitabın ana başlığına bir göz atmak yeter. Yalnız bu kadarı bile onlara Müslüman Ahmediye Cemaati'nin ne kadar önemli bir Cemaat olduğunu hatırlatmaktadır. Kısacası bizim aleyhimize çıkarılan bu yayınlar ateş yakmak, çay demlemek yahut ısınmak için kullanılmaktadır. Daha fazla bir değeri yoktur.

Özet olarak söyleyecek olursak Pakistan Sıkıyönetim Hükümeti tarafından çok çirkin yayınlar satın alınarak sefaletlere gönderilmektedir ve böylece onlar büyük bir iş başardıklarını sanmaktadırlar. Bu çeşit yayınları da Allah'ın^{cc} izniyle bir kısmını hutbe, diğer kısmını ise uzun konferanslar şeklinde açıklayacağım. Daha önce sözümüzü dinletemezdik ve Pakistan Hükümeti'nin gizli amaçlarını açığa vuramazdık. Bize kâfir yahut Gayr-i Müslim demelerinin sebeplerini izah edemezdik. Yasalar ellerimizi bağladığı için bütün bu sebepleri kimseye anlatamazdık. Biz de söz verdiğimiz için mecburduk ve cevaplarımızı yayınlamayazdık. Fakat şimdiki hükümet ise bu konuya kesin bir damga vurmuş ve fikirlerini açığa

çıkarmıştır. Biz de artık fikrimizi anlatmak konusunda hürüz ve Allah'ın^{cc} izniyle bütün dünyaya, istediğimiz gibi, belli başlı dillerde anlatacağız. Bunlar bizimle baş edemezler. Bunların haysiyeti ne? Delillere tahammülleri ve dayanma güçleri olsaydı, kendi memleketimizde bize öz savunma hakkı vermezler miydi? Delillere karşı dayanabilselerdi, bizim kitaplarımıza yasak koymalarına ne gerek vardı? Gazetemizi ve matbaamızı yasak etmelerinin gereği neydi? Bunlar, ayakları olmayan korkak insanlardır. Biraz cesaretleri olsaydı cemaatimize cevap hakkı tanarlardı. Artık elimize geçen bu fırsatı geri alamazlar. Biz artık onların çirkin kitaplarının cevabını her yere göndereceğiz. Hatta Pakistan'a bile ulaştıracağız. Müslüman Ahmediye Cemaati'nin ilerlemesini Allah'ın^{cc} izniyle hiç kimse durduramaz. Çünkü bu Allah'ın^{cc} kurduğu bir cemaattir.

Kaldı ki Cemaatimiz aleyhindeki bu durum ne zamana kadar devam edecektir? Daha önce de belirttiğim gibi bunu en iyi bilen Allah'tır. Bugün hutbemi sona erdirmeden önce birkaç şey daha ilave etmek istiyorum; bazı Cemaat üyelerinin bana gönderdikleri mektuplarda bir çeşit ümitsizlik sezilmektedir. Bu da beni çok üzmektedir. Ümitsizlik demeyelim. Ümitsizlik yerine bu duruma başka bir isim vermeliyiz. Çünkü bu kişiler aslâ Allah'ın^{cc} rahmetinden ümitsiz değildirlere. Ancak var-

mak istedikleri netice konusunda çok acele davranmaktadırlar. Aceleci olmak iyi değildir. Onlar şimdiki kaderin eski muhalefetten değişik olduğunu düşünerek bu memleketten merkezimizin hicret etmeye mecbur kalacağını sanmakta ve önümüzde uzun zorlukların bulunduğu neticesini çıkarmaktadırlar. Mamafih onlar bunun neticesinde her zaman olduğu gibi büyük zaferler kazanacağımızı da kesin olarak bilmektedirler. Fakat ben böyle bir neticeye varmakta acele davranıldığına inanıyorum. Böyle bir netice çıkarmaya aslâ razı değilim. Evet! Tarihin tekerrür ettiğini söylemek doğrudur. Yalnız tarihin kelimesi kelimesine aynen tekerrür ettiğine, aynı vaziyet ve aynı durumların yüz de yüz aynen gerçekleştiğine inanmak doğru değildir. Tarih usuller bakımından tekerrür eder. Bu usuller Allah^{cc} tarafından Kur'an-ı Kerim'de muhafaza edilmiştir. Bu usuller mutlaka tekrar edilecektir; çünkü onlar Allah'ın^{cc} sünneti (kanunu) olarak adlandırılırlar. Ayrıca onlar peygamberlerin de sünnetidir. Lâkin bu usullerin izleri değişik olabilir ve fiilen onlar nasıl cereyan ederse, şekilleri de aynen değişebilir. Bu olay böyle yer almıştır diye karar vermek doğru değildir. Allah^{cc} açık olarak haber vermedikçe yahut kader açık bir şekilde kendini göstermedikçe acele etmemelidir.

İlâhî kaderden kimse kaçıp kurtulamaz. Biz Allah'ın^{cc} kaderine gücenemeyiz.

Bununla birlikte size acele etmemenizi emrediyorum. Çünkü böyle acele karar verirsiniz Allah'a^{cc} ettiğiniz dualarınızda eksiklik baş gösterecektir ve ızdırabınız eksilecektir. Problemlerinizin uzun süreceğini, her zaman böyle olacağını ve bunun bir fark yaratmadığını düşüneceksiniz. Bu durumda ızdırıp ve acı ile edilen dualarınızda eskisi kadar kuvvet bulunmayacaktır. Bu İlâhî bir Cemaat için kurtulunması gereken büyük bir zarardır. Allah'ın^{cc} kaderi ise mutlaka cereyan edecektir. Onu hiç kimse değiştiremez. Fakat siz Allah'a^{cc} edilen dualarınızın ve yalvarışlarınızın seviyesini neden düşürüyorsunuz? Ancak meydanda savaşına asker denir. O, kurşunu daima göğsüne yer ama hiçbir zaman geri çekilmez.

Kısacası, Allah'ın^{cc} kaderiyle kimse savaşılamaz. Allah'ın^{cc} kaderi kendisi, kadere karşı durmamızın çaresini de bize öğretmiştir. O nedir? Âcizane olarak Allah'a^{cc} dua etmeye devam etmektir. Çünkü âcizane edilen duaların akıbeti de kendi içinde işini yapmakta olan apayrı bir kaderdir. Allah'ın^{cc} buyurduğu gibi, bu kader bazen öyle güçlenir ki onun için o, ötekilerin kaderini değiştirir ve duaların kaderi üstün gelir. Arabistan'da belirlenen o büyük mucizeyi analize ederek Vadedilen Mesih^{as} şöyle demiştir: Milletin Resulüllah'a^{sav} karşı davranışı, bütün milletin helâk edilmesi ve ortadan kaldırılması şeklinde neticelenmeliydi. Bu muhaliflerin

38 - Maneviyat

her biri ölümü, Nuh'un milletinden daha fazla, hak etmişti. Taif yolculuğu esnasında cereyan eden o son derece üzücü hadisede ve ondan sonra Allah'ın^{cc} melekleri vasıtasıyla Resulullah'a^{sav} gönderdiği mesajın içinde gösterilen en büyük hikmet işte şudur ki her çirkin davranıştan sonra Allah'ın^{cc} kaderi düşmanları helâk etmek ister. Fakat Allah der ki; Ey Muhammed^{sav} kalbindeki arzu ve temenni de bir kader oluşturmaktadır. Allah katında senin âcizane duaların ve kuvvetli yalvarışların bir kader oluşturmaktadırlar. Bunlar bile Allah'ın^{cc} kaderinin bir parçasıdır. O yüzden ey peygamber! Senin isteklerin, senin duaların, bir başka kadderden daha önemlidir. O yüzden senin rızanı almadan, bu millete nasıl davranayım. Fakat o ikinci kader neydi? O ikinci kader şuydu ki; eğer Peygamber'in canı isterse, eğer o, onları yok etmeye razı olacak kadar rencide olmuş ve ızdırap duymuşsa, o zaman Allah^{cc} meleklerine emrederek iki dağı birleştirecek ve dünyadan Taif izini ilelebet ortadan kaldıracaktı.

Bu Allah'ın^{cc} gizli kaderini göstermek ve ortaya çıkarmak için belirlenen küçük bir hadiseydi. Fakat Resulullah^{sav} sadece o zaman için Allah'ın^{cc} sevgilisi

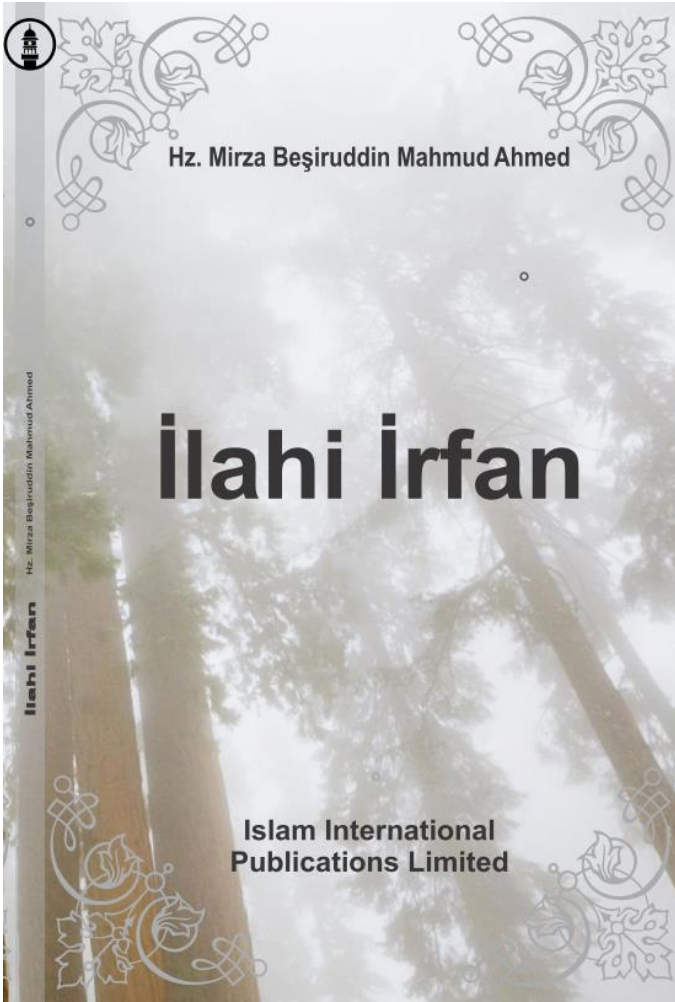
değildi. Allah yolunda acı çektiği tek devir o değildi. Her an için kalbi üzerinde bir kıyamet kopmaktaydı ve her gün o, Allah için canını vermeye devam etmekteydi. Kur'an-ı Kerim'in (6:163'te) buyurduğu:

قُلْ إِنْ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

Ayeti celilesinde belirtildiği gibi o, her gün Allah uğruna canını veriyor ve her gün diriltiliyordu. O yüzden bu aralıksız devam eden bir kaderdi ve ona mukabil duaları da aralıksız devam etti. En sonunda Vadedilen Mesih'in dediği gibi Resulullah'ın^{sav} dualarının kaderi üstün geldi ve gökte Rabbi tarafından duyuldu. Böylece helâk edilmesi mukadder kılınmış olan bir millete daimi hayat bahşedildi. İşte sizler böyle bir Efendiye köle olmak iddiasındasınız. O yüzden onun izlerini takip etmelisiniz ve kavminizin helâk edilmesini istemekte acele davranmamalısınız. Aksine ihya nasip edilmesi için Allah'a^{cc} dua etmelisiniz. Rabbimiz onu bize nasip etsin ve kavmimiz gerçeği acele olarak anlasın.

Benim zatıma gelince, ben şu kanaatleyim ki 1984 Ahrar'ın yılıydı ve Allah'ın^{cc} izniyle 1985 yılı Müslüman Ahmediye Cemaati'nin yılı olacaktır.

Yeni Kitabımız : İlahi İrfan

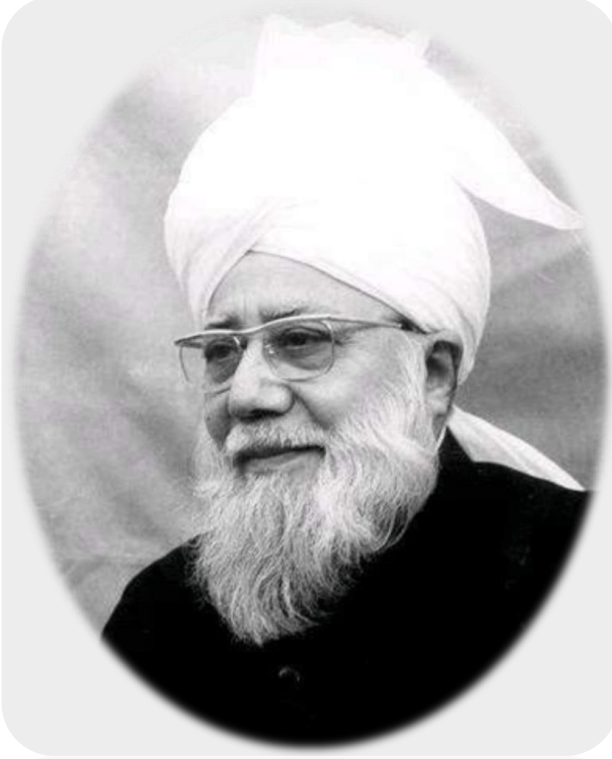
"İrfan-ı İlahi paha biçilmez bir şeydir. Dünyada son derece değersiz şeyler bile çabalamadan elde edilemiyor. Küçük çocuklar çalılardan erikleri kopartıp yerler. Bu kadar basit bir işi yaparken bile bazen elleri dikenler tarafından çizilip kanar. Ormanlarda çok sayıda yabancı olarak yetişen bu erikleri elde etmek bile bizi yaralayabiliyor, elbiselerimizi yırtabiliyor. Bu durumda biraz düşünecek olursak, bir erik bile bu kadar zor elde edilirken Allahcc nasıl çabasız elde edilsin! İki cihanda da var olan tek şey Allah'tır. En ufak şeyler bile kan ve ter akıttıktan sonra elde ediliyorsa O nasıl iki kere usanç ve bezginlik dolu bir of çekerek elde edilsin? Böyle düşünen insanlara Allah ne geçmişte kendisini göstermiştir ne de gelecekte gösterecektir. Allah'ı elde etmek ciddi çabalar ve gayretler gerektirir. Allah'ın

elçisinin eline elini veren birisi eğer bir gecede evliya olup çıkacağını düşünüyorsa yanılıyordur. Öyle birisi hiçbir zaman başarılı olmayacaktır. Bazı nadan cahiller aynen böyle düşünürler. Onlara göre evliyalar günaha batmış olan birisine bakar bakmaz pasları silinirmiş, günah lekeleri yok olurmuş. Bu tamamen cahilliktir. Allah'ın irfanı bu kadar kolay elde edilen bir şey değildir. Fedakârlıklar yapmadan ve nefsi helak etmeden ermenin bir tane örneği bile yoktur."

Bu kadar önemli bir konuyu herkesin anlayabileceği bir şekilde ve tüm yönleriyle ele almıştır yazar. Yüce Allah hakkında irfan sahibi olmak ne demektir? Bu irfana ulaşmanın yolu nedir? Bu konuda karşılaşılan engeller nelerdir? İlahi irfanın dereceleri var mıdır? İşte bunlar gibi bu konuyu ilgilendiren tüm soruların cevabı bu kitapta ele alınmıştır.

Vadedilen Mesih ve Mehdi'nin ikinci halifesi ve aynı zamanda oğlu olan Hz. Mirza Beşirüddin Mahmud Ahmed, bu konuyu, Cemaatin 1919 yılı senelik toplantısında anlatmış ve bilahere kitap olarak basılmıştır. Sayın Seyyid Atik Ahmed tarafından Türkçemize kazandırılan eser 2014 yılında basılmıştır.

Bir Barış Tebliği ve Bir Uyarı

28.07.1967 tarihinde

Londra'da Wandsworth Town Hall'de

Vâdedilen Mesih'in 3. Halifesi

Hz. Mirza Nasır Ahmed

tarafından yapılan konuşmadır.

Ahmediye Hareketi'nin başı sıfatı ile manevi ve ruhani bir mevki işgal etmek şerefine haiz bulunmaktayım. Bu sıfatla taşıdığım sorumlulukları son nefesime kadar ihmal etmeme müsaade yoktur. Bu sorumluluklar, her birine kardeşlik

bağı ile bağlı bulunduğumdan dolayı, indimde aziz tuttuğum bütün insanlara şamildir.

İnsanlık şu anda felaket uçurumunun kenarında bulunuyor. Bununla ilgili olarak, sizlere ve bütün din kardeşlerime çok önemli bir tebliği açıklayacağım. Zamanın darlığını göz önünde tutarak, sözümü kısa kesmeye çalışacağım. Tebliğim barışa, bir arada huzur ve sükûn içinde yaşamaya ve insanlığın ümidine dairdir. Söylediklerimi dikkatle dinleyeceğinizi ve taraf tutmayan aydın bir kafa ile inceleyeceğinizi umuyorum.

Kadiyan'lı Hazreti Ahmedas

İnsanlık tarihinde 1835 yılı şerefli ve önemli bir yer işgal eder. O yıl içinde, Kuzey Hindistan'ın küçük bir köyü olan Kadiyan'da, bir çocuk dünyaya gelmişti. Onun dedeleri, nesilleri boyunca Kadiyan etrafındaki bölgeyi liyakatla idare etmişlerdi. Fakat artık o büyük ailenin yıldızı sönmüş, eski parlak mevkii ve itibarı bir hayli sarsılmıştı. Ancak, dünyaya gelen bu çocuk alelade bir çocuk değildi. Onun, yalnız maneviyat sahasında değil, maddiyat sahasında da büyük bir inkılâp yapması mukadderdi.

Ebeveyni ona Gulam Ahmed adını vermişlerdi. Sonraları bütün dünyada Hazreti Mirza Gulam Ahmed Kadiyani diye tanınmıştı. Allah tarafından Mesih ve Mehdi tayin edilmişti.

Ailenin kayıtlarından, onun doğum tarihinin 13 Şubat 1835 olduğu anlaşılmaktadır. O devir, bir cahillik devri idi.

Hindistan'ın bu kısmında ilim ve irfana karşı meyli olanların sayısı sınırlıydı.

Okuma yazma bilenler pek azdı. Okuma bilen bulunmadığı için, gelen mektuplar çok defa okunmadan bir köşeye atılırdı.

Eğitimi

Bu çocuğu okutmak için tutulan hocalar pek o kadar âlim kimseler değillerdi.

Kendisine Kur'ân okumayı öğretiler.

Ancak, bu kutsal kitabın manasını ve derinliklerini ona en basit şekilde bile öğretecek kadar ehliyetleri yoktu.

Çocuğa biraz da Arapça ve Farsça öğretiler. Bu iki dili, hakkı ile ve bütün incelikleri ile olmasa bile, okuyacak kadar öğrenmişti. Tanınmış bir hekim olan babasının delaleti ile yerli tebabet (doktorluk) sistemine dair bazı kitaplar okudu. Onun gördüğü tahsil işte bu kadardı.

Gerçi onda kitap sevgisi vardı ve babasının kütüphanesindeki kitapları her zaman okurdu. Fakat o zamanlar ilim ve irfan fazla rağbet görmediği için, babası onun aile işlerini idare etmek hususunda kendisine yardımcı olmasını ve dünya işleri ile meşgul olarak halk arasında itibar ve şöhret kazanmasını istiyordu.

Bu sebeple, babası onu okuyup yazmaktan alıkoymaya çalıştı ve bir kitap kurdu olmamasını tembih etti.

Açıkça anlaşılabacağı gibi böyle basit ve başlangıç seviyesinde bir tahsil ile Allah tarafından kendisine yüklenen muazzam sorumluluğu yerine getiremezdi. Binaenaleyh, bizzat Allah-u Teâlâ ona öğretmenlik ve mürşitlik etti ve Kur'ân'ın manası ile ruhun ve hayatın sırlarını kendisine öğretti.

Allah onun dimağını nur-u ilahî ile aydınlattı; kendisine fevkalade güzel yazı yazma ve güzel konuşma kabiliyeti verdi; misli görülmemiş güzellikte kitaplar yazmasına, ilim ve manevi bilgi hazinesi denilmeye layık nutuklar söylemesine yardım etti.

Gelişi Hakkında Önceden Verilen Gaybî¹⁵ Haber

Daha evvelki peygamberlerin kitaplarında ve sözlerinde onun ne zaman ortaya çıkacağı önceden haber verilmişti. Ben, burada sadece Seyyidül Enbiya Hz. Muhammed Aleyhisselat-ü vesselam'ın bununla ilgili bir gaybî haberini nakledeceğim.

Yüce Peygamberimiz Hz. Muhammed^{sav}, Müslümanlar arasında Vâdedilen Mesih ve Mehdi olduğunu söyleyen bir takım sahtekârlar çıkacağını bin üç yüz küsur yıl evvelki bir gaybî haberinde bildirmişti. Onlardan yalnız bir tanesi gerçek Mehdi olacaktı. Bu gerçek mehdi Hz. Muhammed^{sav} ümmeti arasından çık-

¹⁵ Geleceğe dair verilen haber

cak ve onun Mehdilik iddiasının doğru-
luğunu ispat etmek için semavi alamet
zuhur edecekti. Bu semavi alametler,
aynı Ramazan ayı içinde ayın ve güneşin
tutulması şeklinde tecelli edecekti.

Ay tutulması, bu gibi hadiselerin muh-
temelen vuku bulduğu gecelerden bi-
rincisinde, yani ayın on üçünde görüle-
cekti. Güneş tutulması, bu gibi hadisele-
rin muhtemelen vuku bulduğu günler-
den ikincisinde, yani ayın yirmi sekizinde
görülecekti.

Bahis konusu ay ve güneş tutulmaları
için bütün aylar arasında Ramazan'ın
tespit edilmiş olması ve keza muayyen
ve kati tarihler gösterilmiş olması, ger-
çekten muazzam bir gaybî haberdir. Ha-
diselerin aynı zamanda vuku bulacağını
bu şekilde önceden haber vermek insan
bilgisinin hududunu aşan bir şeydir.

Vakit gelince, Mehdilik iddia eden kişi
gerçekten ortaya çıktı ve Mehdi oldu-
ğunu ilan etti. Bunu takiben, iki semavi
alâmet (ay ve güneş tutulması), aynen
önceden haber verildiği şekilde, zuhur
etti.

Yüce Peygamberimiz Hz. Muham-
med'in^{sav} bin üç yüz küsur yıl sonra ger-
çekleşen bu gaybî haberi, muhakkak ki
fevkalbeşer (insanüstü) bir menşeden
çıkmişti ve Allah'tan gelmiş bir vahiy idi.

Vâdedilen Mesih ve Mehdi

Gaybî haber böylece gerçekleşti.

1835'te doğan çocuk 1891'de Vâdedilen

Mesih ve Mehdi olduğunu ilan etti. İd-
diasını ispat etmek için, birçok deliller
gösterdi ve semavi alametler zikretti.
Aynı zamanda, bir takım gaybî haber-
lerde bulundu ki, bunlardan bir kısmı
kendi hayatı esnasında bir kısmı daha
sonra gerçekleşti ve hala da gerçekleş-
mektedir.

Muasır ilahiyatçılar onun iddiasını red-
detmişlerdi. Onlar, buna sebep olarak,
Yüce Peygamberimiz Hz. Muham-
med'in^{sav} gaybî haberinin, yani böyle bir
iddia sahibinin doğruluğuna alamet ol-
mak üzere muayyen bir ayda ve muay-
yen tarihlerde vuku bulacak ay ve güneş
tutulmalarının, henüz gerçekleşmediğini
söylemişlerdi. Binaenaleyh, onlara göre,
o Mehdi olamazdı.

Ay ve Güneş Tutulmaları

Lakin Allahu Teâlâ daima vaadini tutar
ve samimi kullarına sevgi ve vefakârlık
gösterir. Kendi ilahi vaadine ve Resulü
Hz. Muhammed'in^{sav} gaybî haberine
uygun olarak, ay ve güneş tutulmaları,
1894 yılında, aynen önceden haber veri-
len ayda ve tarihlerde vuku buldu ve
böylece Hz. Muhammed'in^{sav} Rabbinin
kadir-i mutlak olduğu bütün dünyaya
ayan oldu. Allah bu semavi alameti yal-
nız bir kere değil, iki kere zahir etti; çün-
kü aynı alamet ertesi sene Batı yarımkü-
rede tekrar zuhur etti. Doğu ve batı (es-
ki dünya ve yeni dünya) milletleri Al-
lah'ın kudret ve izzetine ve Yüce Pey-

gamber Hz. Muhammed^{sav} ile onun manevi oğlu Hazreti Mirza Gulam Ahmed'in^{as} gerçekliğine şahadet etsinler diye, ay ve güneş tutulması aynen önceden haber verilen ayda ve tarihlerde vaki oldu.

İlahi menşeli bilgiye dayanarak böyle bir gaybî haberde bulunan Hz. Muhammed^{sav} ve şahsında bu gaybî haber gerçekleşmiş olan manevi oğlu Hazreti Mirza Gulam Ahmed^{as}, Allah'ın büyük kullarındır.

Hz. Muhammed'den^{sav} Mirza Gulam Ahmed'e kadar geçen bin üç yüz yıl esnasında birkaç kişi Mehdi olduklarını iddia etmişlerdi. Fakat ay ve güneş Hazreti Mirza Gulam Ahmed'den başkasının gerçekliğine şahadet etmemiştii. Sadece bu hadise bile, bu akşam tarafımdan size bildirilen tebliği ve gerçekliğine ay ve güneş şahit olan bu iddia sahibinin iddiasını ciddiyetle ve tarafsız bir zihniyetle düşünmemiz ve dikkate almamız için yeterli bir sebeptir.

Şimdiye kadar aydan ve güneşten konuştuk. Şimdi de yeryüzüne dönelim ve onun ne söylediğini bir dinleyelim.

Vâdedilen Mesih ve Mehdi'nin ortaya çıkması ile garip ve harikulade olayların, muazzam maddi ve manevi değişikliklerin vuku bulması mukadderdi.

Filvaki; birçok inkılâplar ve büyük tarihi değişiklikler, onun Mesih ve Mehdi olarak ortaya çıkması ile başlayan aynı mu-

azzam cereyanının muhtelif cepheleri olup, gerçekliğinin birer şahididir. Hem de, bu harikulade olaylar Yüce Peygamberimiz Hz. Muhammed'in^{sav} ve Vâdedilen Mesih'in önceden haber verdikleri şekilde cereyan etmektedir.

Doğulu Güçler

Vâdedilen Mesih'in tebliğe memur olduğu ilk günlerde, batının medeniyetine ve kudretine rakip olacak hiçbir doğulu millet yoktu. Sonraları, bazı doğu milletlerinin batı hâkimiyetine ve üstünlüğüne meydan okuyacak kadar önemli dünya devletleri olarak yakında ortaya çıkacağı, 1904'te kendisine vahyedildi. Bunun akabinde, Japonya Rusya'yı 1905'te mağlup ederek, doğulu bir dünya devleti olduğu iddiasını ispat ve teyit etti. Daha sonra, ikinci Dünya Savaşında Japonya'nın sükûtunu müteakip, doğulu büyük bir dünya devleti olarak Çin ortaya çıktı. Bu iki milletin birer büyük devlet olarak ortaya çıkması tarihin seyrini değiştirdi ve yıllar geçtikçe onların tesiri büyük ölçüde kendini hissettirecektir. Bütün bunlar, Allah'ın^{cc} iradesine uygun olarak, Vâdedilen Mesih'e vahyedildiği şekilde vuku bulmuştur.

Çarlık Rejiminin Sona Erdirilmesi

20. yüzyılın bütün dünyada tesiri çok hissedilen başka bir olayı, Çarlığın ve emperyalist Çarlık rejiminin tasfiyesi ve Komünizmin galebesidir. Tarihin akışını değiştirdiği görülen Rus ihtilali, Vâdedi-

len Mesih'in istikbali önceden haber veren beyanlarına tamamı ile uygun düşmüştü.

O, ilahi vahye dayanarak, Rus Çarı ile hanedanının ve çarlık hükümetinin büyük belalara ve dertlere uğrayacağını da 1905'te haber vermişti. Hayrete şayandır ki, bu beyanın ilan edilmesi üzerinden birkaç ay geçmişken, Çarlığı ve Çar hanedanını on iki veya on üç sene sonra ortadan kaldıracak olan bir siyasi parti kurulmuştu.

En sonunda komünizmin ortaya çıkıp geniş ölçüde dal budak salması, açıklamaya hacet kalmayacak kadar malumdur. Ancak şu kadarını söyleyeyim ki, çarlık rejiminin yıkılması ve Rusya ile başka yerlerde komünizmin zafer kazanması, insanlık tarihinde ıstırap duymadan okunamayan ve önem verilmesi katiyen caiz olmayan facialarla dolu bir fasıldır.

Sizin memleketiniz de (konferansın verildiği İngiltere) dâhil olmak üzere, dünyada hiçbir memleket komünizmin sademelerinden (çarpıklık ve kokuşmuşluklarından) ve tesirlerinden kurtulmamıştır. Fakat biz, hadiselerin cereyan tarzı karşısında şaşırmadığımız gibi, itidalmizi de kaybetmemişizdir. Onların şiddeti, sürati ve istikameti Vâdedilen Mesih tarafından daha önceden haber verilmiştir ve ilahî planın yerine gelme-

sinde ziyadesi ile amil oldukları çok geçmeden anlaşılacaktır.

Birbirine Düşman İki Grup

Vâdedilen Mesih ve Mehdi'nin zamanında iki büyük devlet ortaya çıkacağı ve dünyanın iki düşman gruba ayrılacağı önceden haber verilmişti ve bu haber tafsilatlı ve sarih. Başka hiçbir devlet onların hâkimiyetine meydan okuyamayacaktı. Onlar en sonunda birbirleri ile çarpışacak ve bu esnada yok olacaktı. Mamafih, Vâdedilen Mesih'in önceden bildirdiği yegâne harp bu değildir. O, bütün dünyaya şamil beş büyük felaket hakkında gaybî haberde bulunmuştu.

Birinci Dünya Savaşı

Birinci Dünya Savaşı ile ilgili olarak, onun dünyayı birdenbire bastıracağını ilan etmişti. Yolculuğa çıkanlar, seyahat edenler, büyük sıkıntılarla karşılaşacaklardı. Nehirler akan kanlardan kızılacaklardı. Gençler manevi darbelerin şiddetli tesiri ile erken ihtiyarlayacaklardı. Dağlar infilak edip kaybolacaktı. Harbin dehşeti insanı çılgına düşürecek. Bu, Çar'ın ortadan kalkacağı zaman olacaktı. Dünya Komünizminin tohumu ekilecekti. Donanmalar harbe hazır tutulacaktı. Büyük deniz savaşları cereyan edecekti. İmparatorluklar yıkılacak, şehirler mezarlığa dönecekti.

İkinci Dünya Savaşı

Bu muazzam felaketin peşi sıra, daha helak edici neticeler doğuracak olan daha da geniş ikinci bir dünya savaşı çıkacaktı. Bu ikinci dünya savaşı dünyanın haritasını değiştirecek ve milletlerin kaderini yeni bir biçime sokacaktı. Komünizm dünyada bir kuvvet haline gelecek ve emirlerini dikte etmeye başlayacaktı. Geniş bölgeler onun nüfuzu altına girecekti.

Bu gaybî haberler İkinci Dünya Savaşı'ndan sonra aynen yerine geldi. Evvela birçok Doğu Avrupa memleketi ve arkasından yedi yüz milyonluk Çin komünist oldu. Afrika'nın ve Asya'nın yeni milletleri komünizmin son derece tesiri altında bulunuyor.

Dünya birbirine düşman iki guruba ayrılmıştır ve bu guruplar dünyayı bir ölüm ve yıkım cehennemi içine sürüklemeye hazır bulunan son sistem silahlarla tepeden tırnağa kadar silahlanmıştır.

Üçüncü Dünya Savaşı Hakkında Gaybî Haber

Vâdedilen Mesih, İkinci Dünya Savaşı'nı daha da geniş bir üçüncüsünün takip edeceğine dair başka bir gaybî haber de vermiştir. İki hasım taraf o kadar ani bir şekilde çarpışacaklar ki, herkes gafil avlanacaktır.

Gökten ölüm ve yıkım yağacak ve muazzam alevler dünyayı saracaktır. Modern medeniyet devi yere yıkılacaktır. Bu hengâme içinde komünistler de, on-

lara düşman olanlar da mahvolacaktır. Bir taraftan Rusya ve peykleri, öte yandan Amerika ve müttefikleri çökecek, kudret ve ihtişamları sönecek, medeniyetleri yok olacak ve sistemleri parçalanacaktır. Kurtulup hayatta kalanlar bu facia karşısında şaşkına döneceklerdir.

Rusya'nın İslamiyet'i Kabulü

Rusya, batıya nazaran, bu felaketten kendini daha evvel toplayacaktır. Gaybî haberden, Rusya halkının süratle kalkınacağı ve çoğalacağı anlaşılmaktadır. Onlar Yaratıcıları ile uzlaşacaklar, İslamiyet'i ve Yüce İslam Peygamberi Hz. Muhammed'in^{sav} kabul edeceklerdir. Allah'ın ismini dünya yüzünden ve kendisini göklerden sürüp atmaya çalışan bir millet akılsızca davrandıklarını anlayacak ve Allah'ın birliğine kuvvetle inanarak O'na bağlanacaklardır.

Söylediklerim size hayal mahsulü gibi gelebilir. Fakat Üçüncü Dünya Savaşı'ndan sağ çıkanlar sözlerimin doğruluğuna şahadet edeceklerdir. Bunlar Allah'ın sözleridir ve yerine gelecektir. Kimse O'nun takdirine engel olamaz.

İslamiyet'in Zaferi

Üçüncü Dünya Savaşı'nın sonu, İslamiyet'in zaferinin başlangıcı olacaktır. İnsanlar yığın yığın İslamiyet'in gerçekliğine iman getirecekler, hak dinin yalnız İslamiyet olduğunu ve ancak Hz. Muhammed'in^{sav} tebliği vasıtası ile insanlığın kurtulabileceğini takdir edeceklerdir.

Bütün bu hadiseler insanlık tarihinde önemli dönüm noktalarıdır. Doğu ufkunda evvela Japonya'nın ve sonra Çin'in büyük birer devlet olarak belirmesi, Çarlık Rusya'sının ortadan kalkması, komünizmin muzaffer olup dünyada nüfuz kazanması, dünya haritasını değiştiren Birinci Dünya Savaşı ve dünyada kıyamet kopmasına benzer karışıklıklar meydana getiren İkinci Dünya Savaşı alelade olaylar değildir.

Bunlar, Vâdedilen Mesih'in önceden haber verdiği şekilde vaki oldu. Kendisi 26 Mayıs 1908'de ilahi memuriyetini tamamlayıp Allah'ın rahmetine kavuştu. Lakin onun bu gaybî haberleri mezkûr tarihten çok evvel geniş ölçüde yayınlanmıştı. Bu ciheti gözden kaçırmamak gerekir.

Binaenaleyh, İslamiyet'in nihai ve cihanşümül zaferine dair olan vahiy ve gaybî haberler de, zamanı gelince, muhakkak gerçekleşecektir. Çünkü onlar aynı zincirin halkalarıdır. İslamiyet'in tekrar canlandığını gösteren alametler şimdiden ortaya çıkmıştır. Bu alametler aşikâr olmasa bile, yine de kolayca seçilebilmektedir. İslamiyet'in güneşi en sonunda bütün ihtişamı ile meydana çıkacak ve dünyayı ışıklandıracaktır. Fakat bundan evvel, dünyanın başından, insanlığı sarsacak ve uslandıracak yeni bir harp yeni bir kanlı macera geçmesi iktiza ediyor.

Bir Uyarı

Fakat baylar, unutmayın ki, bu gaybî haber bütün diğer gaybî haberler gibi, bir ihtar, bir ikazdır. İnsan Rabbine yönelir, pişmanlık duyar ve halini ıslah eylerse gaybî haberin yerine gelmesi geciktirilebilir ve hatta önlenebilir.

İnsanoğlunun zenginlik, kuvvet, şöhret ve şan gibi sahte tanrılara tapmaktan vazgeçmesi, Rabbi ile hakiki ve samimi münasebet kurması, bütün kötülüklerden ve günahlardan sakınması, Allah'a ve insanlara karşı vazifesini yapması ve insanlığın gerçek refahı uğrunda çalışmayı öğrenmesi şartı ile Allah'ın gazabından kurtulma imkânı henüz mevcuttur.

Her şey, bugün dünyaya hâkim olan ve servet, kuvvet, şan ve ihtişam şarabının başlarına vurması ile kendilerinden geçen milletlere bağlıdır. Onlar bu mestlikten ve sarhoşluktan vazgeçmeye hazır mıdır? Manevî ve ruhî saadete nail olmaya istekli midirler? Hazır ve istekli değillerse Allah'ın gazabı muhakkak suretle gelecektir. Saptıkları kötü yoldan dönmezlerse, kibirlerinden ve azametlerinden vazgeçmezlerse, taptıkları sahte tanrılarla sahip oldukları servet ve kudret onları tedip¹⁶ sillesinden kurtarmayacaktır.

Binaenaleyh, hem kendinize hem de çocuklarınıza karşı müşfik olunuz. Mer-

¹⁶ Terbiye verme, haddini bildirme

hameti, şefkati ve ihsanı bol olan Rabbinizin sesine kulak veriniz. Allah'tan size şefkat ve merhametle bakmasını, gerçeği kabul etmenize ve ondan yararlanmanıza fırsat ve imkân vermesini niyaz eylerim.

Manevi ve Ruhi Bir İnkılâp

Şimdi, Yüce Peygamberimiz Hz. Muhammed'in^{sa} büyük manevi evladı Hazreti Mirza Gulam Ahmet tarafından yaratılması mukadder bulunan manevi ve ruhi inkılâba dair bir iki söz söyleyeceğim.

Evvela, Hazreti Mirza Gulam Ahmed ortaya çıktığı sıralarda, İslamiyet'in son derece kuvvetten düşmüş ve gerilemiş bir durumda olduğunu hatırlayalım. Müslümanlar fakir ve cahildi. Sanayileşme bakımından geri idiler, ticaret ve iş hayatında teşebbüsü ellerinden kaçırmışlardı ve siyasi kuvvetleri kalmamıştı. Dünyanın hiçbir yerinde gerçek manası ile bağımsızlığa sahip değildiler. Manevi bakımdan iflas etmişlerdi ve büyük bir hüsrân içinde idiler. Hatta yükselmek ve dünyanın zinde ve enerjik milletleri safında yer almak arzusundan bile mahrumdular. İslamiyet her taraftan hücumlara maruz kaldığı halde, onu müdafaa edecek kimse yoktu. Hristiyanlık Müslümanlığın en faal, en amansız düşmanı idi. Dünyanın dört bucağına yayılan misyonerler, İslamiyet'e karşı şiddetli bir savaş açmışlardı. Hristiyanların parası

ve siyasi kudreti her tarafta yardıma hazır ve istekliydi.

Hristiyan saldırısının hedefi daima İslamiyet'ti. Hristiyanlık, üstünlüğünden ve zaferinden o kadar emindi ki, çığırtkanları böbürlenerek:

- 1- Afrika kıtası çantamızda bir kekliktir.
- 2- Hindistan'da tek bir Müslüman kalmayacaktır.
- 3- Hristiyanlığın bayrağını Kâbe'ye çekmek zamanı gelmiştir, diye dünyaya ilan ediyorlardı.

Hazreti Mirza Gulam Ahmed^{as} ile onun etrafında toplanan birkaç fakir Müslüman'dan başka hiç kimse böyle iddialar ileri sürenlerin karşısına dikilmemişti. Hazreti Mirza Gulam Ahmed'in kudreti, parası, siyasi desteği yoktu. Fakat bütün kâinatın Rabbi ve sahibi onun yardımcısı idi. İslamiyet'in tekrar canlanacağı ve manevi kuvveti sayesinde bütün öteki dinlere galebe çalacağı günlerin yakın olduğunu dünyaya duyurmaya Hazreti Mirza Gulam Ahmed'i memur eden Allah'tı.

Erdemli Bir Peygamber; İsa Mesih^{as}

Burada bir noktayı açıklamak istiyorum. İslamiyet'in talim ve telkinine ve biz Müslümanların inancına göre, İsa Mesih Allah'ın gerçek bir peygamberi ve annesi de bir fazilet ve ahlak örneği idi. Kur'ân'da her ikisinden hürmetle bahsediliyor. Filvaki, Kur'ân Meryem'i bir namus ve iffet misali olarak göstermekte

ve dört İncil’de kullanılan lisanıdan daha hürmetkâr bir lisanla anmaktadır. Ancak onların Kilise tarafından Allah mertebesine çıkarılmasını Kur’ân şiddetle kınamıştır. Onların bu şekilde tanrılaştırılması ve Kilise’nin Yüce Peygamber Hz. Muhammed’i^{sav} kabul etmemesi, Hristiyanlığı ve Müslümanlığı birbirinden kesin olarak ayıran hatlardır.

Yeni Bir Gökyüzü, Yeni Bir Dünya

Vâdedilen Mesih^{as} şöyle demişti;

"Bizimle Kilise Hristiyanlığı arasında bir karara varma imkânını daima düşünmekteyim. Ölümlere tapma sapıklığı kalbimi kanatmaktadır. Zira aciz bir insana Allah diye tapmaktan ve bir avuç toprağı âlemlerin Rabbi diye ilan etmekten daha acıklı, daha hazin, bir şey var mıdır? Rabbim ve mürşidim olan Allah^{cc} kendi birliğinin en sonunda galip geleceğini; bütün öteki tanrıların ortadan kalkacağını; sahte ilahların kendilerine isnat olunan ulûhiyet vasfından tecrit edileceğini: Meryem’e Allah’ın anası diye tapma devrinin nihayete ereceğini ve Meryem oğlu İsa’ya Allah nazari ile bakan akidenin iflas edeceğini bana bildirmeseydi, şimdiye kadar kahrımdan helak olurdum.

Allahu Teâlâ Kur’ân’da, istersem Meryem’i ve oğlu İsa’yı ve yeryüzündekilerin hepsini yok ederim, demektedir. Allah şimdi ikisinin sahte tanrılığının yok olmasını istemiştir ve binaenaleyh bu iki

sahte tanrı yok olmalıdır. Onları kimse kurtaramaz. Onlarla birlikte, sahte tanrılara itaati emreden temayüller de yok olmalıdır.

Artık yeni bir yeryüzü ve yeni bir gökyüzü ortaya çıkacaktır. Hakikat güneşinin Batı’da doğacağı ve Avrupa’nın gerçek Allah’ı öğreneceği günler yakındır. Ondan sonra tövbe ve istiğfar kapısı kapanacaktır. Çünkü kapıdan girmek isteyenler zaten şevk ve tehalükle¹⁷ çoktan içeri girmiş bulunacaktır.

Yalnız, yaratılış itibari ile kalpleri kapalı olanlar ve nurdan değil karanlıktan hoşlananlar, dışarıda kalacaklardır. İslamiyet’ten başka bütün dinler ortadan kalkacak ve zulmet ve karanlığın kuvvetlerini imha etmesi mukadder olan âsumâni İslamiyet silahından başka bütün silahlar körlenip kırılacaktır. Çöllerde bütün dinlerden bihaber olarak yaşayanların bile kalplerinde sezdiği Allah’ın birliği akidesi yakın bir günde her tarafa yayılacaktır. O gün gelince, İsa’nın ölümü ihtiyar ederek âlemin günahlarına kefarete olması gibi sahte akideler ve sahte tanrılar ortadan kalkmış olacaktır. Allah’ın elinin bir fiskei ile küfrün bütün entrikaları tesirsiz kalacak; fakat bu, top veya tüfek veya kılıçla değil, bazı kalplerin nur-u ilahi ile aydınlanması, din ve takva sahiplerinin kalplerine ilahi ışık

¹⁷ İstekle atılarak

dolması sureti ile vuku bulacaktır. Söylediklerimi ancak o zaman anlayacaksınız.”¹⁸

Hazreti Mirza Gulam Ahmed’in gaybî beyanlarda bulunduğu günden bu yana din âlemi baştanbaşa değişmiştir. Geniş Afrika kıtası, Hristiyanlık saflarına katılacağı yerde, İslamiyet’in bayrağı etrafında toplanmaktadır. Hindistan’da Hristiyan misyonerleri tecrübesiz genç Ahmedilerle bile karşılaşınca tabanları yağlayıp kaçıyorlar. Hristiyanlığın bayrağını Mekke’ye dikmek arzusu bugüne kadar boş bir arzu olarak kalmıştır ve ebediyete kadar da öyle kalacaktır.

İslamiyet’in zaferine dair olan gaybî haberlerin alametleri gittikçe daha aşikâr olarak görülmektedir. Üçüncü Dünya Savaşı hakkındaki gaybî haberi biraz evvel anlatmış ve bu harpten sonra İslamiyet’in bütün şaşaası ile muzaffer olarak ortaya çıkacağını söylemiştim. Ayrıca, böyle bir üçüncü genel harp felaketinin samimi tövbe ve istiğfar yoluyla ve keza İslamiyet’in öğrettiği fazilet yolunu takip etmek sureti ile önlenileceğine de işaret etmiştim.

Allah ile şek ve şüpheden arî iman ve itikada dayanan doğru bir münasebet kurma yolunu seçerek kendinizi ve çocuklarınızı kurtarmak veyahut da sizi Allah’tan uzaklaştıracak yolları tercih

edip kendinizi ve evlatlarınızı toptan mahfe mahkûm etmek artık size düşer.

İlahi Uyarıcıdan Bir Uyarı

Hazreti Mirza Gulam Ahmed, Allah ile Resulü Hz. Muhammed^{sav} adına, sizi uyarmış ve böylece İlahi uyarıcılık vazifesini yapmıştır. Dilerim ki, Allah size cesaret ve kuvvet bahşetsin ve siz de vazifenizi yapasınız. Müsaadenizle, konuşmamı, Hazreti Mirza Gulam Ahmed’in^{as} şu sözleri ile bitireyim;

“Allah’ın, birçok zelzeleler vuku bulacağından, beni haberdar ettiğini her zaman hatırlayınız. Zelzelelerin, Amerika ve Avrupa gibi, Asya’yı da sarsacağına emin olunuz. Bunlardan bazısı kıyamet gününü andıracaktır. O kadar çok insan ölecek ki kandan ırmaklar akacak, hatta hayvanlar ve kuşlar bile ölümden masun (korunmuş) kalmayacaktır. Misli görülmemiş muazzam hasar ve tahribat yer-yüzünü silip süpürecektir. Meskenler, sanki içinde kimse yaşamamış gibi, harab olacaktır. Bunlarla birlikte, yerden ve gökten daha başka öyle büyük felaketler gelecek ki, bunların fevkalbeşer mahiyetini aklı başında olan herkes en sonunda anlayacaktır. Bütün fen ve felsefe kitaplarında bunların benzeri bulunmayacaktır. O zaman insanoğlu son derece sıkıntıya düşecek ve şaşkınlık içinde ne olaca-

¹⁸ Tabligh-e-Risalat bölüm 6; sayfa 8-9

ğını düşünecektir. Birçokları kurtulacak, fakat birçokları da telef olacaktır. Gerçekten o günler yakındır. Dünyanın müthiş bir manzaraya şahit olacağı günlerin yakın olduğunu görüyorum. İnsanlığın başına yalnız zelleler değil, başka birçok korkunç felaketler de gelecek; bunların bir kısmı yerden, bir kısmı da gökten fıskıracaktır.

Bunların hepsi olacaktır; çünkü insan gerçek Rabbine tapmaktan vazgeçmiş ve bütün benliği ve enerjisi ile kendini dünya işlerine vermiştir. Ben gelmemiş olsaydım, bu belalar belki de bir müddet geciktirilecekti. Fakat benim gelişimle, gazaplanmış Allah'ın şimdiye kadar açıklanmayan gizli maksatları aşikâr olmuştur.

Allah, 'bir resul göndermedikçe cezalandırmam' buyurmuştur. Başlarına felaket gelmeden evvel tövbe ve istiğfar edenler selamete erişecekler ve aman bulacaklardır. Bu felaketlerden masun kalacağınızı mı sanıyorsunuz? Veyahut da, bir hile veya tedbir ile kurtulabileceğinizi mi düşünüyorsunuz? Bunu kesinlikle aklınızdan çıkarın. O gün hiçbir hile veya tedbirin faydası olmayacaktır. Amerika'nın ve diğer memleketlerin başına gelen zellelerden sizin memleketinizin masun (korunmuş) kalacağını san-

mayın. Filvaki, sizin başınıza gelecek zorluklar daha da büyük olabilir.

Ey Avrupa, kendini emniyette bilme ve ey Asya sen de kendini masun sanma! Ey siz adalarda yaşayanlar, sahte tanrılar imdadınıza gelmeyecektir. Şehirlerin yıkıldığı ve meskûn yerlerin harabezara döndüğünü görüyorum.

Bir ve tek olan Allah uzun müddet sessiz durdu. Gözlerinin önünde habis ve şeni¹⁹ işler işlendiği halde, ses çıkarmadı. Fakat O, artık heybetli ve muhteşem çehresini gösterecektir.

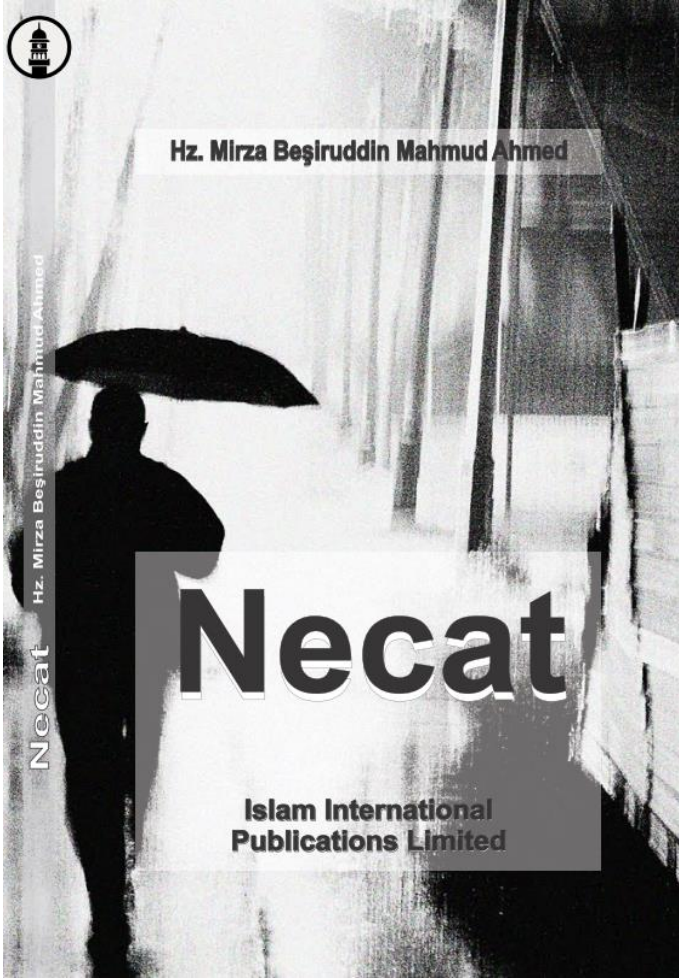
Kulağı olan işitsin ki, o zaman uzak değildir. Herkesi Allah'ın himayesi altına getirmek için elimden geleni yaptım; fakat her ne yazıldı ise yerine gelmesi mukadderdir. Gerçek olarak söyleyeyim ki, yakında bu memleketin de sırası gelecektir.

Nuh'un devri gözlerinizin önünde tekrar zuhur edecek ve Lut'un şehirlerinin başına gelen felaketi kendi gözlerinizle göreceksiniz. Fakat Allah'ın gazabı çabuk gelmez. Tövbe edin ki mağfirete nail olasınız. Allah'tan korkusu olmayan diri değil ölüdür."

"Bütün hamd-ü sena âlemlerin Rabbi olan Allah'a mahsustur." diyerek söyleme son veriyorum.

¹⁹ Kötü, çok fena, çirkin, günahlı iş

Yeni Kitabımız : Necat

Vadedilen Mesih ve Mehdi hazretlerinin ikincisi halifesi Hz. Mirza Beşirüddin Mahmud Ahmed'in bu kitabı, Müslüman Ahmediye Cemaatinin 1922'deki yıllık toplantısında, kendisinin yaptığı bir konuşmadır.

Müslüman Ahmediye Cemaati üyelerince "Muslih Mevud" yani vaat edilen reformcu olarak da isimlendirilen yazar, elli bir yılı aşkın hilafet dönemi boyunca birçok konuda yaptığı konuşmalar ve yazdığı eserlerle muhteşem bir külliyat bırakmıştır.

Hiz. Muslih Mevud, bu kitapta "Necat" konusunu geniş bir açıdan ele almış ve bu konunun bütün dinlerin hatta dinsizlerin bile ortak konusu olduğunu, hatta insanın içgüdülerinde var olan bir konu olduğunu belirtmiştir. Kendisi şöyle der:

"Necat konusu insanın yaradılışında bile vardır. Bunun önemi o kadar fazladır ki insanın hamuruna bile karışmıştır. Sadece

çok önemli konular içgüdüsel olurlar. Belli bir şeriatın olup olmaması söz konusu bile olmaz. Allah'ın zatı da bu gibi konulardandır. Vahye dayanan bir kitaba sahip olmayan kavimlerde bile necat fikri vardır. Hiçbir kavim bundan müstesna değildir."

Değişik dinler tarafından necat konusunun nasıl anlaşıldığına kısaca ışık tuttuktan sonra yazar, İslamî açıdan necat nedir sorusunu şöyle cevaplar:

İslamiyet "sadece necat için çabalama; esas, felahı hedefle, Necat zaten onun bir parçası olacaktır." der. Düşmanını öldürüp fetheden birisi aynı zamanda onun zulmünden de kurtulmuş olacaktır. Açlığı hissedemeyen birisi açlığın azabından kurtulmuş sayılır ama yemek yeyip güçlenen birisi hem açlıktan kurtulmuştur hem güçlenmiştir. Yani başarı zaten necatı içeren bir kavramdır. Bu sebepten İslamiyet asıl hedef olarak felahı gösteriyor. Halk dilinde necat kelimesi daha yaygın olduğu için bazen felah yerine de kullanılabiliyor ama unutulmamalıdır ki felah üstündür. Felahı elde eden necatı da elde etmiş olur. Üç basamak çıkabilen zaten iki basamağı çıkmıştır.

Böylesi önemli bir konuyu, herkesimden insanın kolay anlayabileceği sade bir dille anlatan bu eser, sayın Seyyid Atik Ahmed tarafından Türkçemize kazandırılmış ve 2014 yılında basılmıştır.

Ahmedi olurken ki imtihanlarım

Ahmedi olmadan önceki hayatım:
Dünyadaki her şey çok güzel ve rahat.

Dünyanın size sunduğu iyi görünen her türlü kötü şeyleri özgürce yapabiliyorsunuz.

Bir düşünün her gün içki içen birine içki içme. Faiz yiyen birine faizi yeme. Üstelik şuan bankacılık sisteminde bu daha da rahat.

Komşun aç yatıyor yatsın. Sen tok ol. Burada birde ben kazandım çalıştım kardeşim o da çalışsın veya ben kafamı kullandım, onlarda kullansın.

Soruyorum şimdi kimin kafası, kimin parası, Özgürlük nedir? kimin neyin özgürlüğü, çıplaklıkmı? giyim mi?

Nefis, şeytan; korkunç düşman.

Ahmedi olmadan önce ne nefisimle ne de şeytanla bir işim yoktu.

Aslında çok fazla onları gördüğüm de yoktu. Eh harap bir ruha, kayıp birilerine çok fazla ziyarete gelmiyorlardı.

Ta ki, Ahmedi olana kadar: aslında bir matrix'in içinde olduğumu an-

layana kadar. Evet tıpkı matrix filminde olduğu gibi. Ben Ahmediyeti Matrix filmindeki hapa benzetiyorum. Gençlerin beni anlaması için. Siz yaşlılar için bunu çok fazla açıklamayacağım. Kuşak farkı :))

Allah nasip etti biri çıktı bir gün dedi ki bu dünyanın gerçeklerini görmek ister misin?

Bu dünyanın gerçek haline görmeye hazır mısın gücün var mı?.

Vaar ne olabilirki yada ne kadar zor olabilir. Gencim kuvvetliyim evelallah.

O zaman sana iki hap sunuyorum. Yeşil hapi al ve bu günkü gibi yaşamaya devam et. Bir rüyada yaşa hep mutlu olacağını zannet hayallere dal. Hiç bir gerçekle yüzleşme, kolayı seç...

Ya da kırmızı hapi alırsın ve gerçekte yaşadığın dünyayı görürsün. Hayallerin değişir, bildiklerin uçar gider. Doğru bildiklerin yanlış; yanlış bildiklerin daha da yanlış çıkar. Ama korkma şifreleri çözersen aslında perdenin arkasını görebilirsin.

Koruyucun, yol göstericin muazam silahların olacak bu yolda yar-

dımcıların olacak. Asla yalnız olmayacaksın ama asla... Der ve kırmızı hapı içeriz.

İşte Ahmediyet. İşte İslam adına öğretilen yanlışlıklar; bidatlar, alışkanlıklar, hocalar, çıkarlar, politikalar, ticaret hiç biri değil...

Saf ibadet Allah adına, Muhammed Aşkına, Kuran Hakkına işte Ahmediyet.

Bir adamım, içki içiyorum. Sabahında, ne sabahı öğleninde uyanıyorum. Bir adamım arkadaşım dar da mı sormuyorum. Bir adamım üç kuruş fazla kazanmak için yalan söylüyorum bir adamım bu çağda bunları ticaret, politika görüyorum bana tatlı ve normal görünüyor. Nefis diyor ki şartlar böyle. Şeytan diyor ki onlara da söyle onlarda böyle yapsınlar. İşler bir gün düz bir gün ters ama hepsinin sebebi benim.

Olmadı. Nerede yanlış yaptım, yeni yalanlar.

Oldu süperim bu yeni sistem tuttu ne kadar zekiyim. Nerede nasip, nerede Allah...

Şimdi bir adamım nasip oldu Ahmediyet oldum. Gerçekleri gördüm.

Bu kadar yanlış içinde bu kadar sınavları gördüm her şey çok net.

Ben düşmanımı gördüm. Hem de tüm çıplaklığıyla. Ne de korkunç ne de heybetli, ne de büyük ve güçlü çünkü artık görüyorum.

Perdeler kalktı matrix çözüldü. Savaş büyüdü, sınav zorlaştı, sıkıntılar arttı.

Dertler çoğaldı.

Bu kadar büyük bir savaştan nasıl çıkılır. Keşke yeşil hapı alsaydım uyusaydım, bu dünyaya kansaydım. İşte keşke keşke...

O an dur dedi bir ses:

-Yolunu kaybetmek üzere olan adam dur....

-Gözünde korkuttuğun düşman nedir ki? Bu kadar korkuyorsun. Elinde tuttuklarını görmez misin bakmaz mısın kör müsün?

Kimdi bu neydi kiminle konuşuyorum ben aman Allah'ım!

- Ne yapacağım? Bir savaş arasında kaldım. Koca bir şeytan var karşımda çalmıyorum çal diyor, içmiyorum içi diyor, yemiyorum ye diyor, hiç gitmiyor. Hadi bununla savaştım.

Ya nefis?

Nefsim!

Onunla nasıl savaşırim.

Bir düşmanım olsa ne kadar kuvvetli olursa olsun deli cesaretimle savaşırim, en kötü kaybederim bu savaşıta ölür giderim konuda kaplanır.

Ama nefisle nasıl savaşılr? İnsan kendi kendisine nasıl rakip olur? Bir insan kendisine nasıl savaş açar? Bu savaşıtan nasıl galip çıkılır? Bu dünyada bir insanın kendinden daha zor daha kuvvetli bir rakibi nasıl olur? İçimi zayıflığıımı dışımı her şeyi bilen bir düşman ile nasıl savaşılr. Kaybettim ben kaybettim. İşte o zaman o ses:

Allah var Allah, şeytanı da yaratan. Kalplerin künhünü bilen. Kullarını yalnız bırakmayan. Bir annenin çocuğuna baktığı gibi. Her şeyi gö-

ren. En büyük planları kuran ve en büyük planları bozan.

Kuran var Kuran. Önüne ışıık olan karanlıkları aydınlatan,

Peygamber var peygamber. Kainatın efendisi cehaleti söndüren,

Vaadedilen Mesih var Ahmediyet var bu yolda taşları ortadan kaldıran yolunu açan.

Yeter ki gönlün olsun bu yolda yürümeye. Bu düşmanlar o kadar küçükler ki onlardan korkma tıpkı dev orman yangınları karşısında, onları söndürecek okyanuslar kadar büyük serin sular var.

Yürü sen bu yolda yürü daha gidecek çok yol, verilecek çok sınav var....

7. Jalsa Salana konuşmalarında yeni bir Ahmedi'nin konuşmasından alınmıştır.

“Hz. İsa İlah Olamaz” İncil ve Tevrat Işığında

Hz. İsa'nın^{as} çarmıh olayında, yaşadığı duygular ne idi?

Hristiyanların iddia ettiklerine göre Hz. İsa^{as} kendisini bizim için kurban etmiş. Bu bir iddiadır. Eğer Hz. İsa^{as} çarmıha gerilmeden önce sevinçle seve seve gönül rızası ile çarmıha gitti ise o zaman Hz. İsa^{as} gerçekten kendisini bizim için kurban etti deriz. İnsan böyle bir fedakârlıkta bulunduğu ve kendini kurban ettiği zaman, ne zaman kendini kurban etmiş olur? Eğer gönül rızası ile hiç itiraz etmeden seve seve bizim için bir fedakârlıkta bulunuyorsa, bizim için fedakârlıkta bulundu bizim için kendini kurban etti diyebiliriz. Ama eğer zorbalıkla kendisine bir iş yaptırıldı ise o zaman kurban oldu denmez.

Eğer bir insan çarmıhta asıldı ise orada öldürüldü ise o kurban değil lanetli olur diye Tivrattan ispatlamıştık. Hatta yeni Ahidin bir kitabında haşa ve haşa İsa^{as} bizim için lanetli oldu ve bizi şeriatin lanetinden kurtardı şeklindeki ifadesi vardır. İncil'den okuduğumuz zaman çok incelemeye gerek kalmadan rahat rahat anlaşılan bir durum var. Hz. İsa^{as} çarmıhtan önce Rabbine dua ediyordu, yalvarıyordu. Kendisi dua etmekle kalmayıp havarilerine de dua etmelerini söylüyor ve benim için dua edin bu kase benden uzaklaşsın bu musibet bu bela benden uzaklaşsın diye yalvarıyordu.

Eğer gerçekten kurban olunacak birisi var ise Kur-an'ı Kerim'in Hz. İsmail'le^{as} ilgili bir ifadesi vardır. Hz. İbrahim^{as}, yavrum bana seni kurban etmem emredildi dediğinde Hz. İsmail'in cevabı ne idi?

“Ey babam emir olunduğun gibi yap.”¹

Nasıl emredildi ise o şekilde yap benim bir itirazım yok. Şimdi buna kurban diyebiliriz ama Allah-u Teâlâ onun da kurban edilmesine müsaade etmedi. İncile göre Hz. İsa^{as} çarmıha gerilmeden önce şu durumlar anlatılıyor.

Matta 26. Bölüm ayet 38-46 da bu olay anlatılıyor:

“Onlara, «Yüreğim ölüm derecesinde kederli» dedi. «Burada kalın, benimle birlikte uyanık durun.»

Biraz ilerledi, yüzüstü yere kapanıp dua etmeye başladı. «Baba» dedi, mümkünse bu kâse benden uzaklaştırılsın. Yine de benim değil, senin istediğin olsun.»”

Hz. İsa'nın^{as} çarmıha gerilmesi için tuzaklar kurulmakta planlar yapılmaktadır. Hz. İsa^{as} bunu öğreniyor ve “canım ölüm derecesinde çok kederlidir” diyor. Çok seviniorum demiyor.

Bakın bir peygamber dünyaya geldiğinde eğer onun dünyaya gelmesindeki gaye gerçekleşiyorsa onun çok sevinmesi lazım. Hz. Resulullah^{sav} din ikmal edildiğinde, din tekamüle erdiğinde seviniyordu. Rabbim beni hangi amaç için gönderdi ise Elhamdülillah tamamlandı diyordu.

Peki eğer Hz. İsa'nın^{as} gelmekteki gayesi kefareti idi ise, insanoğlunun günahları için çarmıhta ölmesi kendisini kurban etmesi idi ise, feda olmak idi ise o zaman Hz. İsa'nın^{as} sevinmesi lazımdı ama sevinmiyor ve sadece canım sıkın demiyor canım kederli demiyor diyor ki:

“canım ölüm derecesinde çok kederlidir burada kalıp benimle uyanık durun”

Havarilerine diyor ki sizde uyanık durun dua edelim ve biraz ileriye gidip yere kapanıp “ey baba eğer mümkünse bu kase

¹ Saffat Suresi, 102. ayet

benden geçsin" diye dua etti. Ey Allah eğer mümkünse bu kase benden geçsin "fakat benim istediğim gibi değil senin istediğin gibi olsun" diye dua etti. Açıkça diyor ki benim istediğim buraya asılmak değil ama Sen öyle takdir etti isen Sen onu istiyorsan benim yapacağım bir şey yok ama ben istemiyorum. Benim isteğim nedir, benim ricam nedir? Bu kase bu bela bu musibet benden uzaklaşsın. İsteğini böyle bildirdi. Sonra Hz. İsa^{as} şakirtlerine gelip onları uykuda buldu:

"Öğrencilerin yanına döndüğünde onları uyumuş buldu. Petrus'a, «Demek ki benimle birlikte bir saat uyanık kalamadınız!» dedi."

Burada şunu ifade etmekte de fayda vardır peygamberleri çarmıha asılacağı halde havarileri bir saat onunla uyanık kalıp dua edemiyorlar. Bunu Hz. Resulullah'ın^{sav} ashabı ile mukayese edecek olursanız: Hz. Resulullah'ın^{sav} ashabi kanlarını koyun ve keçiler gibi Hz. Resulullah^{sav} için akıttılar, evlatlarını feda ettiler, kendilerini feda ettiler. Bir peygamber ne kadar büyük peygamber ise onun etkisi de o kadar büyüktür. İncil diyor ki Hz. İsa^{as} kendi on iki havarisini uyanık tutmaktan aciz kaldı onlar dahi ondan etkilenip bir saat uyanık kalamadılar.

Sonra Hz. İsa^{as} :

"«Uyanık durup dua edin ki, ayartılmayasınız. Ruh isteklidir, ama beden güçsüzdür.»"

İsa ikinci kez uzaklaşıp dua etti. «Baba» dedi, «eğer ben içmeden bu kâsenin uzaklaştırılması mümkün değilse, Senin istediğin olsun.»"

Tekrar dua ediyor benim iradem değil diyor ben bunun için istekli değilim Senin iradense Sen öyle mukadder etmiş isen Sen Allah'sın ben aciz bir kulum. Aciz bir kul olduğuma göre ben bilemem. Ama

eğer Hz. İsa'nın dünyaya gelmekteki amacı bu idi ise Hz. İsa'nın^{as} demesi gerekirdi ki; "Ey Allah, ben biliyorum benim gelmemdeki gaye insanoğlunu günahattan kurtarmak onların günahlarının yükünü üslenmek ve onların günahlarından dolayı ve günahlarından kurtarmak için kefarete olmak. Bu benim amacım ve çok seviniyorum ne kadar mümkünse bunu çabuk gerçekleştireyim."

Ama böyle dua etmiyor. Sonra diyor ki;

"Geri geldiğinde öğrencilerini yine uyumuş buldu. Onların göz kapaklarına bir ağırlık çökmüştü.

Onları bırakıp tekrar uzaklaştı, yine aynı sözlerle üçüncü kez dua etti.

Sonra öğrencilerin yanına dönerek, «Hâlâ uyuyor, dinleniyor musunuz?» dedi. «İşte saat yaklaştı, İnsanoğlu günahkârların eline veriliyor. Kalkın, gidelim. İşte beni ele veren geldi!»"

Bakın tembih edip gidiyor, ikaz ediyor, uyarıyor biraz uyanık durun dua edin benim için diyor ama gelip bakıyor ki havarileri tekrar uykudalar.

Hz. İsa^{as} üç kere gitti geldi. Allah'a dua etti. Allah'a yalvardı, havarilerine de dua edin dedi. Üçüncü kere dua için gidip geliyor ve artık rahat edin diyor.

Neden? Çünkü Allah'tan bir söz aldı rahatlatıcı bir söz aldı "ben seni kurtaracağım bunlar tuzak kurmuş olabilirler ama ben seni kurtaracağım." Çünkü Kur-an'ı Kerim'de bunu bu şekilde ifade ediyor.

"(İsa'nın düşmanları) bir plan kurdular. Allah (da) tedbir aldı. Allah, tedbir alanların en mükemmeliştir." ¹

Devam edecek...

Hazırlayan: Raşit Paktürk

¹ Ali İmran Suresi, 55. ayet